

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 22.фебруара 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Да констатујемо присутан је:

- Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић, Владисављевић Јелена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, сарадник из тужилаштва.

- Затим сви оптужени доведени из Окружног затвора и осим тога Цветковић, затим Корићанин Видоје и Вељко, затим Брновић и Богићевић који се бране са слободе.
- Браниоци Петронијевић, Перовић, Шћепановић, Борковић, Мршовић, Радивојевић, Крстић и ово су из канцеларије Борковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми само како се зовете? Дали сте имена, чекајте да видим, Давидовић Тамара, Станковић Жељко, из канцеларије Огњановић, ту сте, и Марија Стошић, приправник Дејана Крстића. Добро. За данас смо позваи сведоке, дакле рекла сам Вам јуче да ћемо позвати и ове сведоке који су од четвртка и петка због тога што су неки заузети.

Нисам констатовала пуномоћнике Славицу Јовановић и Мустафа Радоњићи.

Милојевић Миладин је данас ту и позвали смо сведока који је требао да дође у петак, Миличко Јанковић, тако да ће и он доћи данас, он је стигао, затим прочитаћу вам службену белешку због чега је и дошло значи јуче смо имали информације и онда смо синоћ и јутрос све то потврдили. Значи, наша Служба за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима је контактирала па је Новица Новаковић који је требао да дође у четвртак обавестио суд да је његова супруга болесна и он није у могућности да дође на главни претрес због тога што је принуђен да борави непрекидно са њом и због тога смо извршили ову промену у распореду и да вас обавестим да ће сутра осим Радосава Минић и Радослава Церовића доћи и Душан Антић. Тако да практично у четвртак и петак што се тиче одлуке овде већа нећемо имати ништа друго да радимо. Ја ћу још данас да тужиоцу само уручим нешто, јуче нисмо уручили.

Констатује се да се заменику тужиоца за ратне злочине уручује на претресу изјаве сведока датих у вези ратног злочина у селу Ћушка,

дакле оно што смо браниоцима и окривљенима јуче уручили, сада уручујемо и тужиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево изволите.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес одржи.

Претрес је јаван.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА МИЛОЈЕВИЋ МИЛАДИНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да позовете сведока. Нешто пре почетка?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Председнице јуче сам заборавио па ако ми дозвољавате данас, у питању је техничка ствар, оптужени Видоје Корићанин променио би боравиште, значи из Краљева би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Али заборавићу и јуче сам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на крају претреса потсетићемо Вас.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је сведок ту. Добар дан, господин Милојевић Миладин? Пошто Вас први пут саслушавамо нисте били у истрази рећи ћете нам прво личне податке, значи име Вашег оца?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Милојевић Витомира Миладин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, година када сте рођени?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: 19.04.1959.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Дипломирани економиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваше пребивалиште ово које ми имамо, Нови Сад, Новосадског сајма 20.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Нови Сад, Новосадског сајма 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми сада да ли познајете неког од овде окривљених Миладиновић Топлица, Поповић Срећко, Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, Цветковић Звонимир, Брновић Радослав,

Корићанин Видоје, Корићанин Вељко, Сокић Абдулах, то Вам нису, нисте у сродству?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Нисам са никим у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи несродан. Нисте у завади?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Касније ћемо и да Вас питамо за сваког појединачно да ли их знате и одакле. Сада ћу вам рећи упозорење за сведока, због тога што претпостављам да сте први пут у суду. Ви сте овде позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То сте разумели?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре почетка давања исказа положићете заклетву. Текст је ту испред Вас па Вас молим да прочитате наглас.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам.

Са подацима, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас позвали, због тога што имамо информације од сведока у овом предмету, господина Влаховића, да сте 14. маја упућени у Ћушку да обавите увиђај 1999. године. Да ли сте Ви били на подручју Пећи 1999. године, шта сте радили, где сте били запослени, да ли сте ишли да обавите увиђај и све што знате о томе?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам од 1978. до 1999. године радио у СУП Пећ. 1999. године сам био шеф одсека за сузбијање општег криминалитета СУП-а Пећ. Што се тиче тога око Ћушке, ја Ћушку као предмет само знам из приче касније када се појавио, иначе тада за време 1999. године ја стварно не знам ништа око овога. Ја не знам зашто сте ме уопште позивали и зашто је реч да сам ја ишао да вршим увиђај, нити сам ишао нити сам сазнао да је било нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било, а када сте сазнали?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: После када је кренула ова прича по новинама и тако. Нисам тада знао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и да ли је Вама био начелник господин Влаховић?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Боро Влаховић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли познајете ове људе Миладиновић
Топлицу, Поповић Срећка, Кастратовић Славишу, Богићевић Бобана?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Поповић Срећка знам,
Миладиновића не знам човека ја га никад, можда да га видим, нисам га
видео. Кастратовића знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте из Пећи?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богићевић Бобан?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Богићевића Бобана ја сад стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Можда многе људе познајем по
лику али овако по имену стварно не би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Цветковић Звонимир?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Знам њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брновић Радослав?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Знам њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Корићанин Видоје, Корићанин Вељко?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сокић Абдулах?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи не знате ништа о догађајима у селу
Ћушка?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не знам ништа, ја сам само чуо
касније приче. Иначе тада мени нити је ко позвао, нити знам да је било
нешто у Ћушку док нисмо изашли са подручја Пећи. Чак 2002. године
можда кад је кренула та прича, сазнао сам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао неко на увиђај?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим ако је овај шеф одсека за сузбијање
криминалитета.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Видите о чему се ради, ја сам био
шеф одсека за сузбијање општег криминалитета. Постоји могућност да
неко под претпоставком да ме је обавестио да ја пошаљем неког на
увиђај јер ја, или да ја изађем да ја обавестим тужиоца, мени о том
догађају, ја колико се сећам никад нико није обавестио за то време док
сам био доле, а посебно 14. кад Ви кажете то да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 14. мај.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Ја не знам за то ништа стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли знате Ђуровића или нисмо успели да откријемо ко је то још могао да иде на увиђај, или Ђуричић, Ђурић?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не знам. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђуричић тако некако?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде да видимо да ли неко има питања? Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Милојевићу Ви сте били шеф одсека за сузбијање криминалитета, јесам тако?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Општег криминалитета, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи, шта сте практично радили у време бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па практично за време бомбардовања ми када смо дошли до сазнања или када нас је неко обавестио да се догодило негде неки случај да има погинулих од бомбардовања или од терористичких активности ако је могло обавештавали смо тужиоца, судију, да изађу на лицу места да изађемо да извршимо увиђај, ако не може, не може, јер било је врло дана када се није могло изаћи на место да се изврши увиђај, знате због тога што често су били НАТО бомбардери, а доле су били терористи тако да нисмо могли да изађемо на увиђај и нисмо ишли на увиђај, нити смо обавестили тужиоца, само ако сазнамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А добро, јесу Вам познате активности ваше полицијске јединице на терену?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не, ја нити сам имао обавезу да знам те активности, нисам био у обавези да знам никакве активности полицијске јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су други полицајци имали обавезу да Вас извештавају о стању на терену?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па знате шта ја сам чисто оперативни део посла, мој део је задатка чисто оперативни део посла значи да сазнам или ако сазнам или ако ме неко обавести преко дежурне службе пошто смо ми често мењали локације, значи нисмо имали нешто устаљену дежурну службу да би могли да сазнамо нешто, него смо мењали локацију тако да ако ме неко обавести онда покушавамо да предузмемо од ових законских мера нешто, значи обавештавање судије, тужиоца, и тако даље о вршењу увиђаја и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесу Вас ваши полицајци обавештавали у то време бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па не, ја их нисам видео, нису обавештавали, није било могуће, него смо покушавали сами нешто да сазнамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали било какву комуникацију са вашим људима изи вашег одсека?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да, са оперативцима да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква је то била комуникација?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па било је радио везом или смо се састајали ујутро на састанцима по кућама тако фактички мењајући локацију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када кажете радио веза, каква је то веза?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па радио веза то су ко између оперативаца комуникација само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који су то уређаји?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па радио систем, радио веза, ја искрено да вам кажем око тих техничких ствари се изузетно мало разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то моторола?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Моторола да, класична.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како сте Ви комуницирали, имали сте?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Позивне знаке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Позивне знаке?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се сећате Вашег позивног знака?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да, 321, «Бистрица 321».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Бистрица»?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте могли да чујете разговор неких других формација, војске или нечег другог, неких других јединица које су биле на подручју?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Искрено да вам кажем ми смо с времена на време носили само нашу везу, значи између нас комуникација да не би имао преко, да се не би прекомерно оптерећивао неким стварима друге комуникације ја нисам носио те радио везе него сам чисто носио само између мојих оперативаца да будем у току да их упутим тамо ако ме неко извести у дежурној служби где би се тренутно боравили, ми смо један дан боравили у једној кући, па због бомбардовања се преселимо у другој кући тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било војске у Пећи тада у то време?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па јесте било војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли знате ко је био задужен, која војна јединица за град Пећ?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не. Нисам се ја мешао у те војне активности нисам се ни мешао нити сам тражио, нити је било потребно да знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да су регистроване неке, према изјави сведока који је јуче био овде, да су негативне појаве и негативна понашања припадника војске на територији града Пећи, да ли сте Ви такве информације добијали?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па искрено да вам кажем ја нисам обраћао пажњу на томе да ли, шта се говори, знате како, то је рат и којекаквих информација је долазило, а ти виши на вишем нивоу можда су они комуницирали са војском и са претпостављеним старешинама из војске, ја нисам имао ту обавезу нити сам контактирао ни са војском нити са полицијским снагама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јесте имали неке састанке у полицији или неке можда заједничке састанке?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Они су имали ја нисам ишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви нисте тај?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Нисам присуствовао састанцима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви у обавези да о ономе што сазнате од ваших оперативаца или од неког са терена, извештавате неког?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па у обавези сам да сачиним службену белешку или тако нешто, овако нешто битно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви такве белешке правили?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па јесам ако је било нешто битно правио сам, ако сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И коме бисте достављали то?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па то се доставља у архиву, онда се то у архиви касније ишло или се доставило надлежном тужиоцу и суду и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте правили неке посебне извештаје на основу тих бележака?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Нисам ја правио јер ја сам био шеф одсека, ја сам само за мој одсек правио, а то су радили начелници горе, из тих мојих извештаја они су то комплетирали и слали горе, ја нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад ви пошаљете тај извештај, како се тај извештај зове?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Који извештај, то је извештај о раду одсека, тако се или службена забелешка, белешка и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли Вам је познато везано за сам град Пећ, да ли су постојали неки контролни пунктови које је држала ваша полиција.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па јесте, познато ми је, па знам на Савиним Водама контролни пункт према Црној Гори, према Рожајима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је ван града?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Ван града, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се то звало тај пункт?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Савине Воде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Савине Воде?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Пункт Савине Воде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и да ли је то био мешовити пункт са војском или је био само полицијски?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па ако хоћете, ја сам отишао када су они бомбардовани знам да је тада било погинулих и војника и полицајаца, претпоставка да је било мешовит пункт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли памтите у то време бомбардовања да је био неки увиђај и да сте Ви обавестили о неком догађају тужиоца, истражног судију да је увиђај обављен?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Знате о чему се ради, ми смо покушавали и пошто су у прекиду биле телефонске везе, и од тужиоца, судије, они су мењали локацију пошто је СУП, суд и тужилаштво и затвор у једном, у склопу једног објекта па смо мењали локације тако ако би било тих случајева ми би отишли до тужиоца или до судије, ту је био тужилац је био Миладин Поповић, обавестимо га и тако шта да радимо, а ако не можемо да изађемо једноставно кажемо имамо сазнања али не можемо изаћи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да ли сте некад изашли комплетна увиђајна екипа и да је неки увиђај извршен у ратном стању?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Сећам се на пример.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да, сећам се КП Дома да смо излазили и вршили увиђај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се ту десило?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: КП Дом НАТО бомбардовање страдали неколико затвореника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је тај КП Дом није у Пећи?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Исток је био да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Истоку?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било још неких увиђаја?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Било је један увиђај ја мислим за Савине Воде да је страдала нека девојчица од 9 година и тај увиђај смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се сећате тог догађаја?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па онако, не смем сада да тврдим са сигурношћу јер сам изашао на кратко и онда су преузели неко је други од инспектора преузео да ради, ја сам се вратио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када кажете девојчица шта се десило са том девојчицом?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па била је, нађена је мртва, убијена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нађена је убијена?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из чега је убијена, како је убијена?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Стварно ја сада не знам, ја знам да је она пребачена, да ли је извршена обдукција ја стварно сада се ни тога не сећам јер заборавио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми само још ово, каква је била ситуација у Пећи, да ли су радила фабрике у Пећи, мислим да има фабрика акумулатора, пивара?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па пивара мислим да је радила или нешто онако врло слабо, са времена на време. Фабрика акумулатора није радила ја колико знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква је ситуација била са возилима, јесте упознати са тим на територији града Пећи?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Возила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се вршила регистрација возила? Да ли је могло да се региструје возило у то ратно време?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Искрено да кажем то су радиле друге службе, то су службе које су ван нашег домена, то је била служба за општи управни поступак, ја нисам то гледао, нити ме интересовало тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли су постојали сервиси у граду Пећи који су радили у то време за технички преглед и остало?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па постојало је нешто што ја фактички дошло или је узео неко да ради онако сервис је остао и он ради тај сервис обавља те услужне делатности колико је могао и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А одакле вам је то познато?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па зато што сам се кретао кроз град па видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Је ли можете да нам кажете који сте сервис видели да је радио у то време када сте пролазили кроз град?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Стварно не могу, нисам о томе размишљао уопште не знам да ли беше код аутобуске станице за прање возила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сервис за прање возила?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то могло да се региструје возило?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Технички преглед да се изврши?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па имало је ту неких, имао је сервис за ауто мото друштво, ја не знам стварно да ли је он до краја радио, то је био према ауто мото друштву једини сервис који мислим да је радио, да ли је могло да се изврши технички преглед.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви видели да он ради?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Знам да је био отворен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте видели да је војска да људи у војним униформама користе нека возила у граду Пећи?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па јесам, јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте видели да ли имају таблице или немају таблице или какве су ознаке?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па нека су имала таблице неке војне, нека нису, нека су имала цивилне таблице тако, али нису била, то није било много тих возила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли одбрана има? Господин Петронијевић.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дозвољавате непосредно или? Хвала. Господине кажите ми да ли је било било каквог догађаја када кажете озбиљнији догађај који захтева излазак ваше службе на лице места, односно криминалистичко технички увиђај, а да нисте обавестили да сте добили сазнање, да нисте обавестили судију и тужиоца?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не, ја све што сам добио сазнање ја сам био у обавези по закону да обавештавам тужиоца, онда смо ишли од куће до куће и обавештавали.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја ћу морати да будем децидиран имајући у виду, у питању имајући у виду јучерашњу изјаву господина Влаховића, за кога сте рекли да је био начелник и тачно је ваш, он је јуче овде изјавио да је Вама наредио да идете на увиђај, да ли је то тачно или не, поводом овог догађаја?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не, мени нико није поводом овог догађаја не. Ја искрено да вам кажем ја за тај догађај тамо нисам ни знао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Још је изјавио да сте Ви са екипом кренули, да сте започели увиђај, па када сте утврдили да се ради о војсци да сте прекинули увиђај.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И да сте га обавестили о томе?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не. Не сигурно, не, ја би се тога сетио ја сам био у обавези да сачиним службену белешку, што бих урадио сигурно. Нити сам знао, нити сам чуо био за тај догађај.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Реците ми следеће, тужилац Вас је нешто питао око ручног радио уређаја или РРУ марке «моторола» која се популарно звала моторола и коју сте ви заједно имали најчешће полиција користила и носила, на којим каналима сте радили?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Искрено да вам кажем ја сам за ту технику слаб тако да не знам ја сам радио на каналу нашем локалном каналу, а који је био број ја не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли мењали канал или сте на том једном радили?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Ма нисам, нисам имао потребе, зашто би мењао канал.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми да ли Вам је познато да ли је војска можда имала некакве друге уређаје?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Са неким другим везама, скремблованим и тако даље и тако даље?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Није ми познато јер искрено да вам кажем нисам се толико упустао у војне активности и њихов рад, нисам имао потребе.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми да ли сте познавали Небојшу Минића званог Мртви?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Јесам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је он био можете ли да нам кажете?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па Небојша Минић ја га знам као једног врло овако пргавог, проблематичног дечка пре рата.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли био он у полицији некад?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не, да вам кажем нешто ја се стварно нисам бавио полицијским послом, значи униформисана дела, ја сам чисто оперативац био и мени је оперативни део посла највише одговарао, ја нисам, а да ли је он био у резерви или није био ја стварно не могу да се сетим, јер ја сам њега само знао онако као дечка пре рата, да је он био мало пргав, био је свадљив, био је мало вршио је одређени број кривичних дела шта ја знам тако те крађе и тако да смо ми имали на

том делу оперативних сазнања о њему, то је било и подносили би ако би дошли до неких сазнања подносили смо му кривичне пријаве.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте га виђали у овом периоду дакле у периоду након почетка бомбардовања у Пећи?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Јесам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где сте га виђали?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па он се кретао у Пећи, он је био у возилу тако, јер он становао у близини ту код мене.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли био у униформи?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Јесте у униформи.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли он био тад у полицији или у војсци?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Војсци, војна униформа.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не знам како да вам поставим ово питање а да не будем сугестиван, какво је његово понашање било, је ли било неких карактеристика његовог понашања у овом периоду?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Минић Небојша је иначе изузетно био овако дрзак, безобразан, није дозвољавао он чак није извршавао никаква наређења ни наша, ми смо често имали са њим те конфликтне ситуације пре рата, ја говорим о пре рата, тако да ниси могао са њим да разговараш као са човеком јер он је доста био како да кажем представљао је себе изнад нечега другог, тако ја другачије не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте можда чули за неке конфликте са неким вишим официрима његове?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Нисам чуо али претпостављам, моја је претпоставка.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питам Вас само да ли сте чули евентуално нешто знате нешто о томе?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Нисам, нисам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Онда ћемо о томе питати друге сведоке. Да ли сте, Ви сте сад малочас рекли да Топлицу Миладиновића не познајете, односно не знате можда да сте га негде видели?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где је Ваше радно место било?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: У СУП-у.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У згради СУП-а?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да, у згради СУП-а.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је зграда која се наслања на зграду суда и позади затвор?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Суда и позади затвор.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, да ли је у тој истој згради су биле просторије господина Влаховића?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Јесте.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да опишете где је на ком спрату он био, а на ком спрату сте Ви били?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Сад ћу да вам кажем ми смо за време бомбардовања мењали.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, питам пре тога?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: А пре тога, он је био на првом спрату, ја сам био на другом спрату. Он је био уствари приземље, а ја први спрат.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми да ли сте можда Топлицу Миладиновића виђали у Вашој згради да је долазио нешто на неки?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Нисам никада.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Следеће, реците ми да ли можете да се сетите када сте се, кажете да сте се за време рата померали из зграде у зграду, да је то исто чинио суд, да је то исто урађено и са затвором и тако даље. Да ли можете да се сетите када сте се дислоцирали?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не могу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је био термин.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па често смо се, уствари.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Говорим о првој дислокацији са места мирнодобске ваше службе, дакле из СУП Пећ када сте се први пут дислоцирали?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Датума и тога се не сећам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да одредите у односу на бомбардовање?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па отприлике на 15-20 дана шта знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Од почетка бомбардовања.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Од почетка бомбардовања.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, где сте онда били у којим просторијама?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: То је мислим улица се звала Боре Вукмировића, то је према патријашрији горе.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Били се у некој приватној кући или?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Приватна кућа, приватна кућа да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Након тога?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Након тога смо били доле негде 17. март улица то је према центру града, па смо се онда вратили опет

овамо према СУП, е сад како се та улица звала исто тамо према уској улици негде али тако знам да је била, која улица била.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате када је почела и на који начин се вршила мобилизација резервног састава Територијалне одбране Пећ?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, не знам нисам о томе водио рачуна рекао сам вам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате неког од високих официра тог одреда или штаба Територијалне одбране?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па искрено да вам кажем ја се нисам мешао у војне активности ја те људе можда да их видим овако познајем, иначе никада их лично по имену не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја ћу Вам поставити само још једно хипотетичко питање, да Вам је издата наредба, Ви кажете данас није, али ја морам тако да питам судија, да Вам је издата наредба да изађете на увиђај, да ли бисте морали да изађете на увиђај.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да сте изашли на увиђај и да нисте окончали увиђај, да ли бисте морали да саставите неки службени акт?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Обавезно, службену белешку.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Који?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Службену белешку да смо изашли и због чега нисмо могли да завршимо увиђај.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли се Ви сећате да је неко било ко такву белешку сачинио?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Ја се не сећам такве белешке нити се сећам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Служба криминалистичке технике коме је подређена директно?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Она је одељењу криминалистичке полиције, али кад они су имали свог шефа с тим што сам ја увек био тај који би као шеф општег криминалитета њих обавештавао где се догађа и да се врши увиђај.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли би могло да се догоди да се овакав догађај озбиљан догађај са озбиљним последицама оваквим како стоји овде у оптужници, догоди, да неко изађе на увиђај а да Ви не будете обавештени о томе?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не би могло, требало би да будем обавештен.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам питања судија више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Остали браниоци? Не. Господин Борковић.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ево ја би питао сведока да ли је у време док је био шеф одсека, било напада од стране припадника ОВК на подручје општине Пећ, да су ишли на какав увиђај?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Јесте.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: На полицијске пунктове, на припаднике полиције, на припаднике српске националне мањине, на њихове куће, да ли је било убистава од стране припадника ОВК, је ли то било често у то време, посебно у време бомбардовања, а и непосредно пре тога?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па пре.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ово питам зато да видимо једну општу ситуацију у то време јер рат је био.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па пре рата је било то често, исто и за време рата одређени број ОВК војника и тих терориста је било остало по селима и они су пружали отпоре војсци и полицији, ми смо то сазнавали, та оперативна сазнања су долазила да се требало чувати, они су нападали војску и полицију по селима зато што је војска имала често те покрете, они су се кретали, али знамо да је било тих напада.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Је ли било напада у кафићима на припаднике?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да, било је у кафићима.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: На полицијске пунктове, јесте тада вршили увиђај, је ли било убистава припадника српске националне мањине?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па знате како, ми смо вршили увиђаје тамо где смо сазнали, ја сада да вам кажем пре рата питате ме или?

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: И пре рата и током бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата је било пуно и то је све сачињена документација ја сада не могу се сећати, пре рата је било пуно а било је и за време рата. Било је и за време рата исто напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немате више питања? Да ли неко од оптужених има питања? Нико. Пуномоћници? А господин Радивојевић, извините нисам видела.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Извините само једно питање за сведока, на «Бистрица 321» на којем каналу је?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам вам рекао да се не сећам канала, ја се тих канала нити се сећам нити сам водио рачуна о тим каналима, нити ме то интересовало никада, техника.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија ово битно због јучерашње изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу накнадно нешто?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не, не, није накнадно него када сте питали браниоци, мислио сам пошто имам само једно питање, два односно. Да се представим прво, адв. Небојша Перовић. Да ли сведок има сазнања да су током, односно током бомбардовања и пре бомбардовања у оквиру акција које су предузимали терористи ОВК и на подручју којим су они управљали или по селима имали своје посебне болнице у којима су лечили рањене?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да, то је било пре рата.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А да ли су и током бомбардовања, да ли знате да ли су имали посебне болнице у којима су?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па не, нисмо их ми али је претпоставка да јесу имали, а пре рата јесмо имали где су имали те болнице, пре рата и то пред сам почетак рата смо нашли болнице у том делу баш у делу Захаћа мислим да је сад села, то је 10-11 година, било је тих болница.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада господине Цветковићу јел сте Ви нешто хтели? Не. Изволите. Пуномоћник оштећених. Само микрофон, микрофон.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: (Радоњићи) Ви сте рекли да сте знали Минића, Мртвог, да ли сте Ви имали лични контакт са њим неки пут?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Пре рата или за време рата?

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Па пре рата и за време рата и у то доба?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Шта знам сад контакт какав је контакт ако се сретнемо у граду ја га познајем по фигури, или се јави здраво – здраво.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Да разговарате међу собом ја о томе причам.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Нема потребе да разговарамо, зашто, здраво – здраво једино, нисам се виђао, не сећам се, можда смо ајде јер он је становао у близини мене тако да га знам.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: А да ли сте некада у кафани «Талија» на Песку, јесте ли се некада ту виђали разговарали међусобно?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: «Талија» не знам ни где је искрено да вам кажем.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: «Талија» кафана позната кафана у Пећи, «Талија» на Песку.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, ја нисам ишао по кафанама тако да не знам где је кафана.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала, кажите ми само. Тужилац изволите. Чекајте, прво Славица Јовановић, нисам. Не, не, завршите пуномоћници. Микрофон господине Радоњићи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли могу питање непосредно судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Сведок нам је рекао да је о овом догађају у Ћушкој сазнао тек касније, после рата из написа у неким новинама, па је ли може да нам каже да ли се сећа када је то било, које су то новине објавиле, какви су написи били и то.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Ја мислим да то има и на Интернету, ја стварно се не сећам, негде сам прочитао, али којих би се новина сећао, ја читам пуно новина где ћу се сетити које сам новине.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је то сазнање то прво рецимо које сте стекли о томе, оставило неки утисак на вас будући да сте Ви били мештанин Пећи и да сте били на тако одговорном месту у СУП-у, а онда сазнате то годинама о убиству толико људи у околини, а кажем да ли сте размишљали о томе уопште да ли је то било изненађење за Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, немојте одговарати господине, немојте одговарати. Наставите госпођо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Где сте Ви живели за време рата на Косову?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Имао сам своју кућу улица 4. јули.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У Пећи?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте тада приметили да из Пећи одлазе Албанци организовано и ово да ли сте то знали?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па они су се сами организовали и сами су позивали и одлазили, то смо знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита Вас да ли сте видели?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па видео сам, па видели су сви. Шта, то ништа није било, сви су видели да су одлазили.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су у том њиховом одласку било како било као пратња или било како, учествовали припадници СУП-а Пећи?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не. Није имало потребе да учествују у томе.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте сигурни да нису?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Ја нисам, ја за себе одговарам не, али нисам ни видео у униформи да је неко учествовао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да знате оптуженог Цветковић Звонимира?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Познајем га као човека, да, као личност, да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли можете, да ли знате можда да је у оно време СУП или било који орган био дужан да контролише рад фирми на територији Пећи, односно сервиса за технички преглед, да ли они раде да ли не раде, и како раде?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: То је саобраћајна полиција, ја нисам што се мене тиче, ја то нисам, ако је то требао ко да контролише онда је саобраћајна полиција то је из домена саобраћаја, то нисам. Технички прегледи нису наш домен. Мој домен лични нису, ја сам оперативац.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте на тим састанцима, да ли је на тим састанцима којима сте присуствовали било помена о томе да, евентуално о неком противзаконитом начину поступања припадника Територијалне одбране према становништву албанске националности?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Ја никада нисам на састанку присуствовао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте имали сте неке састанке по кућама, поменули сте?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Нисам рекао састанке него редовно смо имали наше радне, дневне извештаје које смо добијали, а не састанке, то на вишем нивоу је било, ја нисам о томе.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте као шеф одсека за сузбијање општег криминалитета присуствовали колегијумима који су се, ако су се одржавали?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Нисам, нисам имао обавезу да присуствујем. Нисам присуствовао да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли би рецимо убиство десетине, неколико десетина становника Пећи или села Ћушка, свеједно био догађај о коме бисте Ви као шеф тог одсека били упозанати са тиме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је рекао нешто слично на питање господина Петронијевића.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, био је другачији контекст, био је другачији контекст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какв год да је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да сте имали обавезу да вршите увиђаје у случајевима погибије становника од бомбардовања или

евентуално неких терористичких напада, а да ли сте имали обавезу да вршите увиђаје у ситуацији страдања неких становника, а да су починиоци били рецимо припадници српских оружаних снага?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија сугестивно питање молим вас и нетачно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја сам пратила шта је сведок рекао, управо када је.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Ово је сугестивно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Радивојевићу, господине Радивојевићу седите, Ви укључите микрофон. Укључите микрофон ту и одговорите. Господине Радивојевићу седите. Чекајте да искључим господина Радивојевића, сада се Ви укључите. Сада Ви укључите свој микрофон.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Нека понови још једном питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Јовановић поновите питање, значи питање је да ли бисте вршили увиђај да је било.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да сам обавештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте обавештени да су убиства, да сте у том истом обавештењу добили информацију да су то српске оружане формације извршиле?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да су то српске оружане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, формације?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, јесте, да ли сте имали обавезу да радите увиђај у ситуацији.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Ја више не знам да ли би неко могао да нас обавести да су, откуд би ко знао ко је извршио тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви би били обавештени о случају а не о извршиоцу?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: О случају, а онда би највероватније покушавали нешто да истражимо ту колико можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је у оквиру СУП-а постојало неко наређење да припадници СУП-а не залазе на територију која је под контролом припадника Територијалне одбране?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Мени није било познато да је уопште извршена таква подела, ја за тако нешто не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте као, да ли Вам је познато да је СУП или овај одсек у коме сте Ви били шеф, сарађивао било како са војним одсеком у Пећи? Да ли сте имали било какву службену сарадњу?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Ја нисам имао никакву сарадњу, односно нисам имао ни потребу, мени ако дођем до неког сазнања то је сасвим, али нисам имао потребе да сарађујем.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац је мало пре нешто имао још да пита?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако дозволите ја бих сведоку предочио извештај за који одбрана каже да нема деловодни број, а за који јучерашњи сведок Влаховић каже да је то његов извештај. Да погледа ову информацију. Молим? Само да погледа информацију о негативним понашањима и тако даље, није битан наслов, него овде су дате неке тачке у овој информацији, у овом извештају, па би питање било да ли, ако погледа ове тачке, препознаје своје извештаје, да ли је ово сачињено на бази његовог извештаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на бази његовог извештаја? Добро само овако да видимо прво да ли има потребе да се ово ставља на документ камеру? Браниоци, има поново. Браниоци, господине Петронијевићу изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дозволите судија минут само један, одбрана има примедбу да се овај документ предочава било коме обзиром да нема деловодни број не себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам управо хтео да искористим присуство овог сведока да га питам да ли је могуће да из СУП-а изађе документ који је ранга извештаја од локалног СУП-а ка Штабу МУП-а Републике Србије, без деловодног броја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како он то може да зна, нити је ишао на састанке ни на колегијуме, нигде није ишао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Односи се на технику рада, да ли белешка једна може да буде без службеног броја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу одамах решити дилему и предочићу извештај који се зове Штаб МУП-а Приштина, Тому Благојевићу, који има свој деловодни број.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Е то је већ нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево предочите тај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево браниоци Вам одобравају тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле овде под тачкама пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо са браниоцима да ли мора овај документ на документ камеру или можемо показати сведоку обзиром да га сви имате, имате све то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле овде по тачкама се описују поједини догађаји како сам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли хоћете само да прочитате назив да кажемо шта ћемо да предочимо сведоку без показивања преко документ камере како кажу браниоци оптужених.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предочавам сведоку докуменат Секретеријата унутрашњих послова Пећ број 235-268/99 и носи датум 17-05.1999. године, а зове се наслов: «Штабу МУП-а Приштина», испод тога «Тому Благојевићу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Укупно има описано 4 догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, који је већ приказан преко документ камере. Изволите, хоћете да погледате молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле овде има, погледајте сад тачку два.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Добро, видећу.

Констатује се да се сведоку предочава извештај упућен господину Тому Благојевићу, па након што му је предат у руке и пошто га је погледао сведок казује:

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Конкретно тачку два.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па видите. Могу? Овде што се тиче овде после Ку број, значи кад би видео највероватније Ку број ови предмети један, два и четири су предмети који су код нас заведени као и поднете кривичне пријаве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли су ти догађаји који се описују под тачком један, два, три, четири настали на основу Ваше белешке?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па највероватније о било каквим сазнањима, неко је написао белешку, нисам лично ја, можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли долазило код вас.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па можда је неко дошло, један део код мене и ми смо проследили и то је заведено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада сте поменули случај девојчице једне.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па кажем то је тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то то?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да, да, али кажем вам немојте сада да схватите да сам ја, него можда је неко из мог одсека од инспектора одрадио, ја сам само тај био који то погледам и проследим кривични уписник, проследим кривичну пријаву против непознатог или познатог извршиоца, тужиоцу и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли могу сада да Вас питам следеће, да ли су та четири догађаја које ту видите, прошла кроз Ваше руке?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па сећам се за овако за други, и четврти догађај. Ја мислим да је и овај први везан са другим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи и то је прошло кроз Ваше руке?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Треба да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пише у наслову Томо Благојевић, ко је тај човек?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, верујте да не знам. То је највероватније неко у штабу горе који је контактирао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вама познато да је постојао тај неки Штаб?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Јесте, па познато, постојао је Штаб, ја нисам контактирао са њима, ја сам контактирао са мојим старешином.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то мислите на тај Штаб МУП-а у Приштини, и реците ми само ово, где се налазе те Ваше белешке и та документација сада, да ли је то пренето у Србију после повлачења или је остало тамо?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Јесте, да, пренето је у Србији, кривичне пријаве и против непознатих извршиоца и против познатих извршиоца, белешке пренете су и остали су у СУП, истурено командно место Крагујевац, СУП Пећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вама познато да су на основу тих докумената, дневних извештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, искључио је микрофон, не знам одакле је. Добро, имамо централни. Господине Перовићу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су на основу тога што прође кроз вашу службу прављени још некакви извештаји и друге природе, осим тога који имате пред собом.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Ја нисам правио, не знам да ли је неко други прави, ја нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Сугерисао је претпостављам, видела сам господина Цветковића мало пре да Вас пита да ли су се издавале личне карте у то доба и регистровала возила, током бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Ја мислим за личне карте знам да су се издавале, а за регистрацију возила стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Мислим знам за личне карте јер је требало пуно људима па тако да смо то покушали да издамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је било у полицији пријављивања неке пљачке, отимања возила, да ли су се цивили жалили за то да су над њима вршена нека кривична дела или над њиховом имовином?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Изузетно је лоше било то организовано јер нису могли да се жале зато што смо ми мењали локацију и они нису фактички знали, ми смо радили дакле ако сазнамо нешто, више него да би неко дошао да се жали, јер зато што смо ми у једној кући па сутрадан у другој због НАТО бомбардовања, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се то уопште некако радило по том криминалитету?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па врло слабо, искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па врло слабо, па није се могло радити, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми један сведок овде нисмо га још саслушавали, али ето тако има у списима, каже овако, Минић Небојша пре бомбардовања је ишао, вршио кривична дела са неком групом људи, а ујутро био у ситуацији да ради као радник у полицији и да прима кривичне пријаве од тих истих људи које је претходно, над којима је извршио разбојништво или неку крађу.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Није то тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Није могуће да је Небојша дошао, мислим стварно би било крајње некоректно да би неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли радио он у полицији пре бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не, ја не знам да ли је био у резерви, униформи, значи разликујемо сад цивилни део од униформисаног дела, можда је у униформи био ја не знам стварно нисам ни примећивао, ми смо били издвојени и тако да смо ми имали свој део посла, али да прима кривичне пријаве то је немогуће, то могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро да разговара рецимо са тим људима?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да разговара, е то је могуће, сад шта знам, то мислим зависи који је сведок рекао, јер сведок може бити сада и поуздан и који је видео или на основу претпоставке или не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли било мобилних телефона у то доба?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Прекинуте су ја мислим одмах после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је почело, није било?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везе је ли?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Није било везе, прекинуте су везе биле мобилних телефона, врло је слабо то функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли било осим војске и полиције неких паравојних организација? Рецимо да су долазили неки Руси и тако паратовали, придруживали се?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Није, искрено да вам кажем није било, могуће да је неко прошао са нечим, један човек прође са неком заставом и онда кажу дошли Руси, или дошли ови, али није било таквих паравојних јединица, све су јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А паравојних јединица које су се прикључивале?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па оне су стављене биле под команду колико сам ја знао о војски, били све у јединице, мислим колико смо ми били упознати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за «Муње»?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то била полицијска јединица или паравојна?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па то није била паравојна јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је полицијска била?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Полицијска јединица да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу се «Муње» распале или прерасле у нешто друго?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Нису се они распали, они су већином изгинули били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већином?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за групу «Шакали»?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Искрено да вам кажем чуо сам за групу «Шакали», али не као «Шакали» неку групу, него сам чуо као позивне знаке да ту су нека група којој је позивни знак, не знам ко су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте чули као позивни знак?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па креће се кроз град, прође, прођу људи видиш каже ето «Шакали», позивни знак или тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то видиш «Шакали», а позивни знак?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па не, него видиш људе, па то су радио станице они носили у граду а град је мали, и кад се сретнеш и чујеш они који држе на радио станици то су били људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете преко радио станице?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Није преко моје, него преко њихове, мора да чујеш ако си у близини њиховог тако, јер ја пошто сам ја често био у цивилу ја нисам био у униформи, тако да могу то да чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то били ти који кажу «Шакали» у војним или у полицијским?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: У војним униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је међу њима и Небојша Минић?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је међу њима био још неко од оних људи које сам прочитала на почетку, ако памтите кога сам прочитала?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Ја стварно, памтим, сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које Ви познајте је ли?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па да, али ја знам да је, мислим колико се сећам Срећко, Срећко како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић Срећко.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Поповић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Кастратовић?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Искрено да вам кажем ја га нисам видео, не знам, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Кастратовић био пре бомбардовања у полицији?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Па њих је неколико браће ја их мешам стварно сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам за Славишу.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Е па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ви не разликујете браћу.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Нисам имао потребе то да их разликујем, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има неко још нешто да пита? Господине Радивојевићу изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли сте чули за назив «Јаблан»?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Преко везе?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: «Јасен»?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Неки други осим «Шакала»?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не, па знате шта ја сам и прије рекао да ме не би ту замарали да се не би, ја сам имао локалну везу са којом сам само комуницирао са мном између инспектора мојих тако да немојте.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам. Господине Борковићу?

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Дакле да ли су се Минић и Поповић дружили, да ли је то познато Вама?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Откуд Вама сазнање да је Поповић Срећко био у «Шакалима»?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Нисам ја рекао да је био у «Шакалима», ја сам га видео ту јер сам ја становао у близини, где је он пролазио, да је био у војној униформи, да ли је био у «Шакалима» ја стварно не знам.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Дакле, Ви не тврдите да је Срећко био у «Шакалим»?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Не, он је био у војној униформи, а «Шакали» нема везе то је било они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је то радио веза господине Борковићу нисте пратили.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Па пратио сам, ја сам извукао из тог контекста, ево и сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па извукли сте из контекста, немојте нам објашњавати како сте Ви схватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу нешто сте хтели да питате или?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Не, одустајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одустајете, добро. Има још неко нешто да пита? Колико су Ваши трошкови за данашњи долазак, како сте дошли?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Аутобусом, нема везе. Не тражим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не тражите, колико Вам је карта? 1.350,00 у оба правца?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Тамо и овамо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте дошли до суда?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Довео ме другар један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће да Вас врати на станицу?

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли сте негде око пола 2 – 2.

СВЕДОК МИЛАДИН МИЛОЈЕВИЋ: Пола 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове на име доласка у суд тражи, па му суд досуђује 1.350,00 динара колико износи аутобуски превоз од Новог Сада до Београда и натраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете, довиђења. Позовите, молим вас хоћете да наставимо? Господо, ту је сведок, добро. Шта? Сада ако ћете за пребивалиште немојте, да сведок мора исто да се врати да путује. Обратите се.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја би замолио судско веће да упозори пуномоћнике оштећених да се у даљем испитивању, а у складу са чланом 103 став 1 не служе обманом. Наиме, имамо питање пуномоћника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Само молим Вас дозволите ми да образложим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, не, не. Само немојте образлагати молим Вас, значи то је евидентирано као Ваш предлог. Седите.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зовите сведока Јанковић Миличка.

Добар дан. Јанковић Миличко?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо прво Ваше личне податке.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да до сада нисте саслушавани. Рећи ћете ми име вашег оца?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Драгољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени и где?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: 18.08.1960. године у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше пребивалиште је овде?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: У Батајници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Батајница.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше занимање?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: У пензији сам. Офицер у пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питаћу Вас још да ли сте са овим људима у сродству или завади, а касније ћемо видети одакле их познајете Миладиновић Топлица, Поповић Срећко, Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, Цветковић Звонимир, Брновић Радослав, Корићанин Видоје, Корићанин Вељко и Сокић Абдулах?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Неке познајем неке не познајем, али нисам у завади, нисам у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиска лица изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То разумете? Молим Вас прочитајте текст заклетве.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Судимо за догађај у селу Ћушка који се догодио 14. маја 1999. године. Рећи ћете нам да ли знате нешто о томе. Рећи ћете нам затим шта сте радили током бомбардовања, да ли сте били у Пећи и рећи ћете нам од ових овде особа које сам Вам прочитала, претпостављам да познајете Миладиновић Топлицу, у ком сте односу били тада у то доба на послу са њим?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Па не знам којим редом хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам је најзгодније.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Прво од Миладиновић Топлице. Знам га као официра из гарнизона, био сам у то време командант гарнизона када је он дошао у прекоманду. Био је коректан старешина, врло добро је обављао своје обавезе, имао је ауторитет. Његов рођени брат је био у батаљону код мене Ивица, који је исто врло квалитетан и храбар старешина. Значи толико могу да кажем као, он није био мени потчињени никад тако да не могу да говорим о неким другим стварима, али ово знам. У време бомбардовања сам био командант оклопног батаљона 125. моторизоване бригаде јер од тренутка када је проглашена ратна опасност извршена је мобилизација војно територијалних јединица, па између осталог и војно територијалне бригаде у Пећи, тада је потпуковник Андрић или Антић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Антић Душко?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да, он је био командант војно територијалног органа, он је формирао ту јединицу и преузео све обавезе на територији. Јединица «А» састава у којој сам ја био изашли смо на положаје за одбрану од агресије, значи изван града Пећи, од тога неколико јединица на самом, значи на самој албанској граници, а неке јединице у зависности од технике по дубини отприлике од 5 до 7 километара. Моје командно место је значи изведено из Пећи и био сам у Доњем Истинићу и у Побрђу за сво то време док је било бомбардовање и одбрана од агресије. Део мојих јединица мањи био је у Пећи, то су позадинске јединице које се баве снабдевањем муницијом, горивом и храном, тако да сам повремено долазио у Пећ да их обиђем и да видим у

каквом је све то стању и како то све функционише. Није било неких проблема са тим јединицама, али видео сам да град лоше функционише. Казаћу и зашто. Моја командна бригада је била у Митровици, она је прешла и наш задатак је био да обранимо неких 42 километра границе према Албанији, значи те јединице из Митровице и из Пећи, изашле су на границу. Ми смо имали своју чету војне полиције која је задужена да иза наших леђа контролише територију и контролише рад војних лица. Међутим, негде 10. априла јединице непријатељске из Албаније су нас да тако кажем надмудриле, ми их нисмо очекивали преко високопланинског земљишта, значи преко Проклетија, него смо их очекивали преко Морине, и тамо су наше главне снаге биле, међутим они су уз велику помоћ својих пријатеља у опреми, наоружању и осталом значи главним снагама су нас напали преко високопланинског земљишта где је био снег преко метар и по. Ми смо тамо имали мале снаге и они су нам 10-11. априла пробили одбрану, значи све то је одједном могло да нам се сруши као кула од карата. Тако да је наш командант био овај, морао је да употреби све јединице које је имао на располагању и онда и ту чету војне полиције која је једна од најбољих јединица била код нас, једно 115-120 људи, употребио на том правцу да заустави продор. Они су ушли једно два и по километра, три на нашу територију и зауставио их је мрак. У току ноћи ми смо пребацили снаге из дубине и зауставили смо даљи продор, али та јединица која је требала да иза нас да контролише територију више није могла да се употреби знате. Она је задржана горе и увезана у борбеним дејствима. Део мојих јединица су 5 до 7 километара иза прво предњег краја, између осталог и ови позадински органи и ја сам их обилазио јер је сада потребна већа количина хране за оне људе горе који су у снегу и леду. Видео сам да у граду није добро стање, да не функционише, цивилне власти да не функционишу, да органи МУП-а лоше функционишу. Они се нису ставили никад под команду војске, знате, тако да смо имали проблем те хоризонталне комуникације са њима, а и они су имали обавезе да контролишу територију и да спречавају разне будалаштине. Било је паљевина у граду, било је пљачки у граду, не могу да вам кажем ко је то радио, нисам видео, али у пролазу јер је и моја породица била у граду, видео сам да се дешавају и ружне ствари. Зашто то није функционисало, стварно не могу да вам кажем, јер сам ја отприлике сваких неколико дана наилазио и нисам имао никаквих ингеренција над градом. Град је морао да чува овај, војно територијална бригада и органи МУП-а и да спрече све те и пљачке и паљевине и убиства итд. Да ли су они то радили и како су радили стварно не знам, то не могу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што кажете војно-територијална бригада је ли то ово што ми имамо 177.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је један од одреда.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То је један од одреда, та бригада је састављена од неколико одреда, ја мислим четири. Један је био пећки, па је био источки, па је био клински.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Топлица Миладиновић је био командант бригаде или одреда?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја сад, не, он је био командант једног од одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Мислим да потпуковник Антић који је дошао непосредно пред агресију, мислим да се није снашао. Он је дошао човек са стране без неких искустава у командовању, а територија је била велика, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био командант бригаде?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Он је командант бригаде војно-територијалне која је требала да држи ту територију под контролом и да чува ресурсе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је у оквиру одреда било неке војне полиције у самом том одреду?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не знам, организацију тих одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у оквиру бригаде то не знате?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не, ја мислим да они нису имали полицијске јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било могуће, рецимо, да командант одреди сам неке који ће да обављају те послове?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Он је могао само да се обрати команданту 125. или команданту корпуса и да тражи да војно-полицијске снаге дођу на терен да помогну око контролисања терена, хапшења или предузимања мера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А практично над градом Пећи и околним селима ко је имао ингеренције Антић или Миладиновић?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Антић као командант бригаде знате. Командант бригаде, командант Јавне безбедности тј. начелник Јавне безбедности, председник општине, председник Извршног већа, формирали су један орган који се зове Кризни штаб, свако наравно из

свог фаха, да организују исхрану становништва, да обезбеде изворе воде, да обезбеде напајање струјом, да обезбеде мостове и све остало, функционисање здравственог система и све остало што треба. Значи имали су сва овлашћења и због тога је био формиран тај тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта сте ви ту као приметили као да то не функционише ту у Пећи?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Па чим има паљевина неко не ради свој посао, знате. Неко од њих не ради. Да ли МУП није на терену довољно, да ли органи, те јединице које су у граду свака је добила неко задужење, неко чува мост, неко чува извор воде, неко чува раскрснице, путеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су били ови којима је командовао Миладиновић Топлица или ко?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја сад стварно не знам ко је распоређен био на тим локацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не знате. И кад се то догодило 10.априла, како кажете, шта се даље одвијало ту негде до половине маја што нас интересује?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: До половине маја вођене су велике борбе горе у Проклетијама. Ми смо свакодневно, свакодневно лош израз, имали смо велики притисак преко Проклетија, преко Маја главе, преко Шкозе, преко карауле Кошаре да пробију нашу одбрану и онда смо ми стално упумпавали нове снаге. Значи све што је пристизало из дубине падобранска бригада, 72. бригада, јединице војне полиције из корпуса, из армије, ми смо упумпавали горе да се супротставимо тим јединицама које су нападале из Албаније тако да борбе се нису прекидале никако. Комплетан тај појас 10 километара био је покривен НАТО авијацијом и дејствовали су 24 сата. Значи сваки покрет путевима више од два возила је био убиствен. Чим се појави колона они гађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од Пећи и од околних села?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Сад ми је жао што нисам донео карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ми неке карте које нам је ВБА послала, после ћете да видите.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Па удаљеност Пећи од границе је неких, ваздушно, говорим ваздушно, терен је тежак испресецан, је негде од 5 до 7 километара, знате, то је врло близу тако да и Пећ је фактички била у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том појасу.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: У том појасу који је био покривен 24 сата и сваки покрет је био веома тежак и опасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли ту дејствовала и ОВК или само НАТО авијација?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: ОВК у самом том појасу није могла никако да дејствује, знате, јер су велике наше снаге биле ту и те њихове јединице мањих састава који су били оне су неке пребегле у Албанију, а неке су биле уништене. Иза нас по дубини на неколико места појављивале се мање групе али ми смо то рачунали да су то диверзантске групе 10-15 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко их је неутралисао?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ту територију је и њих морао да неутралише МУП и војно-територијалне јединице, значи ови одреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Други појас одбране је тек био код Истока и тамо су биле бригаде друге линије, Седма бригада из Крушевца, па 252. из Краљева итд. који су чинили други појас одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А практично село Ћушка је ли било у том вашем појасу?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То је иза предњег краја одбране отприлике на километар и по, два, значи иза појаса предње одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви чули шта се тамо десило?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Из средстава информисања само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Скоро кад је била ова прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скоро. Добро. Да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам вас најбоље разумео кад сте причали о Антић Душку. Кажете није се добро снашао, шта сте под тим мислили?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Па до 1998. његов претходник је дуже времена био на територији, значи у саставу корпуса и познавао је терен, познавао је људе, познавао је јединице. Антић је дошао непосредно пред агресију колико се ја сећам и он пре тога није командовао тако крупним саставима. Овај састав којим је требао да командује је близу 2000 људи, знате, то није лако и терен је велики тако да мислим да он, моје лично мишљење, да он није мого да стави све под контролу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате сазнања да је он можда због тога што кажете препустио условно речено команду командирима одреда?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То стварно не могу да вам кажем. Ја нисам присуствовао ни једном састанку где они разговарају или где он издаје наређења, тако да не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мисли тужилац фактички.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мисли фактички, је ли тако фактички, да ли се то тако одвијало на терену?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Знате како, у таквим ситуацијама сваки командант одреда добија одређену зону одговорности, значи од-до по карти и он би требао то да контролише и да одговара. Да ли је он то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко, тај командант одреда или Антић?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не, не, Антић подели територију и каже одавде доведе је, лева ивица, десна ивица, ти то покриваш. Овај одред то покрива, овај одред то покрива и он има значи ти команданти морају да воде бригу, то је основа правила у војсци, значи свако преузима одговорност за одређену зону одговорности и брине о томе. То не значи да Антић не мора да брине даље али је поделио нижим старешинама шта ће ко да ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је неки одред био задужен за град Пећ, и ако ви кажете да сте видели паљевине, ко је онда одговоран за те паљевине?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Прво командант бригаде па онда командант одреда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се дешава у тим ситуацијама?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја начелно ово говорим, не знам значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Начелно, шта се то дешава?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Он мора да позове тог човека и да пита шта се дешава у граду, зашто није обезбеђен град, ко то ради, је ли ухапшен неко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи да је Душко Антић у обавези да позове овога на рапорт?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Они свакодневно морају да имају комуникацију, морају да се виде. Он мора да изађе са командног места и мора да је на територији да види шта се догађа. Значи ако нешто не функционише мора тога да зове и да пита зашто се то десило, да позове на одговорност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви као формација, командир формација имате ли било какве ингеренције и надлежности над ВТО?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Само наш командант бригаде је могао да командује са бригадом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је њему име?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Живановић Драган.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Живановић Драган?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он, Живановић Драган могао да ради у односу на ВТО?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Командант бригаде «А» састава коме је потчињена ова бригада војно-територијална мора да му да стриктне задатке шта да у одређеном периоду на одређеној територији мора да ради. Значи мора да му да задатке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И у крајњој линији ако причамо о овој паљевини у граду реферисање иде све до тог команданта вашег?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли тако?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је та она једна линија али мимо вас линија како сам разумео?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли ви знате, да ли сте упознати какав је био однос полиције и војске у време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Могу на свом личном искуству да кажем да је био лош. Зашто? На тим састанцима у мојој бригади требало је да се појављује и командант тј. начелник Јавне безбедности. Никад није био ни на једном састанку. Значи он је требао да буде подређен команданту бригаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли мислите командант Јавне безбедности, то значи полицајац?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Полицајац да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то био тад?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја стварно не могу да се сетим имена али сетићу се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А формацијски коју је он функцију вршио да би био командант?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Он је начелник Јавне безбедности за град Пећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Значи, је ли то начелник СУП-а?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Тако је, тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је дакле начелник СУП-а био у обавези да с вама има састанке као командант формације?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Јесте, не са мношћом него са мојим командантом али ја га никад нисам видео на нашим колегијумима, знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајте мало објасните те ваше заједничке састанке, кад сте имали заједничке састанке, ко је био у обавези да присуствује и шта се решавало на тим састанцима?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: На тим састанцима, ја говорим о мојој бригади «А» састава, значи начелник Јавне безбедности је морао да долази на те састанке да би добио задатке у вези са безбедности територије, значи јавне безбедности. Никад се није појавио, то је једном у два дана командант је са свима нама, командантима имао састанак, колегијум, на коме се говорило о проблемима одбране, снабдевања и свим другим проблемима који се појаве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а је ли тај начелник Јавне безбедности морао да има комуникацију са човеком који је би био командир ВТО-а за град Пећ?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Морао је, морао. Они су били у истом штабу и морали су свакодневно да се састају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли вама познато да су се они састајали, јесте ли имали увид у те састанке?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То не знам, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви у вашој јединици имали добровољце?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не у мојој јединици, у батаљону оклопном нисмо имали никакве добровољце јер то је уско специјализована техничка јединица која је попуњена сто посто, знате. Било који долазак са стране ми их немамо где, у тенку има четири места и не може да их буде шест.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је значи то. А ко је онда могао да прима добровољце испред војске, које јединице су иначе примале?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Све бригаде које су дејствовале доле приштинског корпуса могле су да добију као попуну одређен број добровољаца. Међутим то је систем који функционише да се формира јединица, а та јединица је вод, чета или батаљон и претпочињава се одређеној јединици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то има неке везе са војно-територијалним јединицама добровољци?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Колико ја знам не, колико ја знам не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви у вашој пракси имали случај да се неко возило узме за потребе војске у току рата?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ми смо мобилисали са територије део возила која су потребна за потребе војске, нарочито камиона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте та возила означавали?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: На тим возилима је посебно означаван на предњој страни на шофершајбни да је возило из пописа и имало је своје документе, значи знало се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се то зове та ознака? Како изгледа, да ли можете да опишете? Да ли се то лепи на шофершајбну?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Лепи се на шофершајбну, четвртаста ознака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта пише ту?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Е сад, не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли знате онда ко је био.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Нисам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви нисте?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Моја јединица није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви имате ваша специјална возила, је ли тако?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја сам имао војне камионе, тенкове итд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али вама је очигледно познато да су постојале те налепнице?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Како да не, како да не, јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Познато да сте узимали одређени број камиона на којим су стајале те налепнице.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Тако је, јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је писало на тим налепницама?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја стварно не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а је ли знате ко је испред војске био задужен да те налепнице дели, прави или да већ како?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: За потребе војске то су регулисали војно-територијални органи, значи командант бригаде са својим саставом командом на захтев јединица из фонда који је на територији тражио одређена возила, значи камионе десетотонце, онда ципове, «Ладе Ниве» значи она теренска возила која могу да се употребе и то, пошто су у МУП-у имали попис возила на територији ко има квалитетна возила и одговарајуће тонаже и изгледа онда су она пописивана и по потреби су мобилисана посебним актом који се пише издаје власнику и узимани су за потребе војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Је ли могао командир одреда да то тражи?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Могао је да захтева од свог команданта а он преко својих органа да му то испуни или не испуни. Испуниће их ако има, а неће испунити ако нешто нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Јесте ли имали радио везу? Претпостављам да јесте али питам.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ми смо имали доста великих проблема са радио везама, знате. На самом почетку бомбардовања нама су уништени репетитори, неколико врло значајних објеката тако да смо ми прешли на друге везе. Које су то? Значи жичне везе, ПТТ-а и везе железнице. У намери да изведу копнену агресију НАТО је један део фронта потпуно откинуо од дубине значи никакве везе нису дозвољавали радио везе, одмах су ометали и где се појави репетитор гађали су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да на вашем подручју није било ни веза, није било могућности да се успостави веза путем мобилног телефона ако су уништавали те репетиторе?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим само сателитски телефон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само сателитски?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Само сателитски је пролазио иначе ове друге везе сво време негде од ја мислим 24.-25. није могло да се користе радио везе осим на видљиво. Како? Значи ако имате са неким од припадника јединице оптичку видљивост онда наши уређаји дозвољавају да на оптичку видљивост имате радио везу иначе ако се користи репетитор па је то иза гребена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда нема?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Везе нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јесте ли имали и оне мотороле тзв.?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да, да, јесмо. Али оне се, опет вам кажем, део моторола су мале, оне се зову акционе на два, три километра, пет, оне могу да се користе. Међутим чим је већег домета не могу да се користе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли то биле исте мотороле које је користила и полиција? Јесте ли могли да чујете једни друге?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Начелно сви су имали своје фреквенције, начелно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ви сте могли да окренете?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Можеш да окренеш и да слушааш туђу фреквенцију али систем је такав да сви имају позивне знаке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, да ли се ви сећате неких позивних знакова у то време које бисте чули?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Па наша бригада је била означена са позивним знаком «Ибар».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Па сам ја био «Ибар 218», мој претпостављени сад баш да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Број 1, 2, 3, итд.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли памтите још неки позивни знак? Конкретно мислим на војно-територијални одред или бригаду, јесу ли они имали, да ли вам је познато јесу имали они?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Сигурно да су организовали везе али каквог типа су те везе биле ја не могу стварно да вам кажем. Нисмо садејствовали, нисмо сарађивали на тај начин да бих ја чуо преко везе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим ових тенкова које сте поменули, да ли сте ви користили још неко возило као командант те бригаде? Јесте ли имали неко.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја сам командант батаљона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Батаљона, пардон.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да, поред имао сам возила која се користе за средства везе значи то је типско возило кампањола се зове са средствима везе, «пинцгауере» сам имао, имао сам камионе «110», «ТАМ 110» и камионе «ТАМ 150».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И та возила сте користили у коју сврху?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: За превозење, снабдевање, значи кад ме питате то, «ТАМ-ови 150» су носивости пет тона, «ТАМ-ови 110» су носивости од две ипо до три тоне, «пинцгауери» се користе за превоз људства, кампањоле се користе за командовање и за везу значи то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нормално да сте као командант обилазили положаје, које сте тад возило користили?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Кампањолу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кампањолу.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Имао сам своју кампањолу за везу која је најчешће била поред мене, није могла баш да се користи али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих вас сад још нешто питао, нешто из ваше струке што ми то можда мало слабо разумемо.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ако знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На пример, војни израз «чишћење терена» шта означава?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То није војнички израз. Војници у свом жаргону користе израз «претрага».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Значи претрага на одређеном терену мора да се, уочене су непријатељске снаге можда су разбијене или нису то зависи од фазе дејстава, онда јединице формирају борбене групе које

се упућују у одређеним правцима и претражују терен да би нашле непријатеља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је оно што се каже војнички?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Војнички, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Међутим жаргон «чишћење» је током времена коришћен у речнику војничком, али није војнички речник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви некад издавали наредбу у том смислу? Како гласи ваша наредба «чишћење» или претрес терена?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Тенкисти не врше «чишћење» знате. То су велика возила и јако тешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вас омета господин Радивојевић. Изволите тужиоче. Гласно је било, прегласно господине Радивојевићу као и обично.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Па злонамерно судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као и обично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су вам познате неке коте у околини Пећи? На пример пети километар или трећи километар, шта то значи, да ли је то вама познато уопште?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Овај, пети километар је

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је то? Извињавам се. Реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Петронијевић ког не видим али чујем Ваш гласић.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Моглу ли мало воде да добијем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Доста причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може вода за сведока и ако вам, кад год се будете уморили ви нам сугеришите да направимо паузу.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док донесу воду ви наставите. Господо, јесте ли се ви господине. Перовић, Петронијевић ако сте се ви уморили обезбедите замену.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Из времена мира пети километар је место где су се састајали млади парови, значи излазили изнад града и бавили се романтиком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А трећи? Ту су правили бебу?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не знам за израз трећи километар, то не могу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у време рата?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: У време рата на петом километру изнад града био је један пункт војске која је штитила значи град из правца Ругове и ту је била једна територијална јединица, ранга вода отприлике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то део тог ВТО-а како ви кажете? Они су држали.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да је то био део овог пећког одреда, мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пећког?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Мислим, нисам сигуран, знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А трећи километар у рату?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Стварно не знам шта значи то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ратни дневник, ко је дужан да води у јединици према правилима?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: По војничкој хијерархији сваки батаљон мора да води ратни дневник па и војно-територијални одред, ако из тих јединица део јединице буде изузет на посебан правац, значи ранг чете, командир чете добија посебан задатак од свог команданта да води ратни дневник о догађајима, значи да пише који је задатак добио, шта је радио, утрошак муниције, случај погибије и слично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте да ратни дневник води војно-територијални одред, ко је физички водио тај одред мислим на којој позицији би тај човек био да би могао да води тај дневник?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја сад стварно не сећам се њихове ближе организације али то је један од помоћника команданта. Да ли је то персоналац, да ли је то неко ко није ангажован у борбеним дејствима значи који се више бави у команди и који свакодневно слуша везе може и начелник везе да буде, може неколико људи могу да раде тај задатак. Код мене је то водио мој заменик, знате. Не знам ко је код њих то радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли код вас у ваш ратни дневник улазиле и наредбе које бисте ви издавали?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли те такве наредбе које би издавао примера ради командир одреда улазиле у ратни дневник војно-територијалног одреда?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Требало би, требало би.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако би ратни дневник писао војно-територијални одред, да ли тај ратни дневник мора да иде на неку верификацију, да ли је то неко оверавао и ако јесте ко?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То ја стварно не могу да вам кажем, могу да вам кажем како је то функционисало у «А» саставима значи на оним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је то у вашим саставима?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: На оним састанцима, колегијујима кад је то било могуће због дејстава ми смо имали обавезу да известимо претпостављеног старешину о битним догађајима из претходних дана од како се нисмо видели. Значи да ли је било погибије или је било бомбардовања или је било већег утrophка муниције, има ли проблема са снабдевањем, да се није појавила нека зараза итд. значи о битним стварима морало је да се извести, као и о наређењима која нису долазила директно од претпостављеног.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам то мислио. Кажите.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Војска себи дозвољава да командовање буде прескочено па да командант корпуса ако види да се нешто догађа што командант бригаде не види да директно командује са командантом батаљона или одреда. Значи тада командант батаљона или одреда мора да изврши задатак, а да извести свог претпостављеног какав је задатак добио и од кога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је систем извештавања како сам разумео.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Међутим мене интересује чиста техника, дакле лице води ратни дневник, да ли тај ратни дневник неко мора да овери својим потписом, да верификује то што је написано у њему?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Сваки дан кад се заврши унос у ратни дневник командант или заменик верификује то својим потписом и печатом, ко има печат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако нема печат?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ако нема печат довољан је потпис тог овлашћеног лица које води.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Јесте ли били некад на подручју Јабланице?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Јабланице, јесам 1998.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у току 1999.?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не. Сад има две Јабланице. Има дечанска Јабланица и пећка Јабланица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е дечанска?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Дечанска Јабланица је јако интересантна била 1998.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато питам.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: А 1999.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Била је и 1999. чини ми се.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 1999. је ли била интересантна?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Била је интересантна, ми дуго времена нисмо могли да је ставимо под контролу, знате, па су јединице МУП-а неколико пута покушавале да ставе то под контролу и то је трајало дан-два, не дуже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви можда тражили помоћ још неких других јединица војних типа ВТО?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате. Ко би то могао да зна?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ако је било потребе значи да се на том правцу употреби нека јединица онда је командант «А» бригаде морао то да тражи или командант војно-територијалне бригаде, само њих двојица су имали овлашћења да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да то попуњавају?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да попуњавају и да ако имају неки проблем, а не могу да га реше, да траже помоћ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ми овде имамо, имали смо исказе неког сведока који помиње следеће, помиње командира или како се каже команданта војно-територијалног одреда.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па каже «постоји начелник Штаба војно-територијалног одреда», је ли то тачно или није?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не, не. Знате зашто, то су мањи састави где.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па каже «командант ВТО» не знам тај и тај.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Командант бригаде има начелника штаба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи овако само да прецизирамо то и нећу више ништа питати. Дакле командир, је ли се каже командир или командант? Командир ВТО јединице.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Командант одреда, командир чете, командир вода.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Командант одреда је ли има неког начелника или има само команданта бригаде изнад себе?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Изнад себе има само команданта бригаде и одговара команданту бригаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И само њему?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Само њему, ако је овај жив, ако погине начелник Штаба преузима командовање или је спречен или је болестан начеланик Штаба командује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, ако суд дозволи ја бих предочио сведоку ратни дневник који имамо у списима 177.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што смо добили, може, може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, не знам шта сам сад рекао. Ако дозволи суд дакле, због микрофона понављам, предочио бих сведоку ратни дневник «177. ВТО Д» тако пише овде, горе пише «Војна тајна, поверљиво», има печат и неки .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада да ли има потребе да стављамо то на документ камеру? Браниоци, окривљени има, ево га овде тужиоче. Дајте режија молим вас документ камеру, а ми ћемо да констатујемо

Предочава се ратни дневник који се налази у списима 177. ВТО.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је. Дајте једну страну па да питам нешто. Рецимо прва страна. Овде имате, видите овде, овде имате активност и оно што сам ја вас питао каже «извршено чишћење непријатељских упоришта», употребљен је израз «чишћење». Добро, то нема везе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дајте једну страну па да питам нешто сведока, рецимо 1. страна. Овде имате, видите овде имате активност и оно што сам ја Вас питао, каже "извршено чишћење непријатељских упоришта", употребљен израз чишћење, добро то нема везе. Шта значи сад ова рубрика примио поруку, па потпис, ко то потписује?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ово је неко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не ко физички него ко по позицији?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не, не, да Вам кажем нешто ово је шрафирани докуменат који не одговара оригиналу ратног дневника, ратни дневник сасвим друкчије изгледа. Знате, то је књига коју је одштампала војна штампарија коју добија командант бригаде, сваки батаљон и зна се како изгледа. Ово је неко измислио, сам исшрафирао и водио, ово не личи на ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је неко сам мислите писао, а то није званични документ, званична књига која се добија да се води као ратни дневник?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Очигледно је да овај није имао званичан документ него је исшрафирао папир и користио га и водио онако како мисли да треба, а ово није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Погледајте овај печат, на свакој страници имате печат?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Па добро, ја га стварно слабо видим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо Вам, ово горе видите?
СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Мало је деформисан.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то, тај горњи.
СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Могу ли један примерак да видим ближе, јер овако нешто пише, не видим уопште шта је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо овако преко документ камере ово па онда узмите, даћемо Вам сад да видите све у руке.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Погледајте печат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте само у руке.
СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Уз обавезу одбране, ово је печат команданта бригаде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је печат команданта бригаде?
СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Јесте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је то печат команданта бригаде.
СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Тј. војно-територијалне бригаде, овај печат се користи у миру, он је требао да има комплет печата који се користе у рату, овај печат није требао да буде ту.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Следећу страну документа, има ту печат, сад не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо сада.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Горњи десни угао?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горњи десни?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам овде печат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви имате ту, ми имамо овде, ко како кад ставе. Пазите, тужилац показује код себе, има у рукама нешто што је стигло, то је копија која је стигла током поступка истраге, а када смо прошли пут након прошлог претреса ми тражили од ВБА да нам доставе да ли је можда нађена та свеска о којој је говорио Миладиновић Топлица, ВБА нам доставља поново ово, поново поставља, добили сте сигурно то је исти дневник и каже, чекајте да видим како кажу шта нам достављају.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прочитајте ту клаузулу на крају судија доле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју клаузулу?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На крају дневника има нека клаузула.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово, даћемо му да он прочита сам. Чекајте да видимо шта каже овде само ВБА за ово што нам је послала.
СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ми смо, ја колико сам видео има комбинација са СРЈ, Србија нешто, не видим печат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо Вам сад то у руке да видите. Ево даћемо Вам, на овом се заиста ништа не види.

КОНСТАТУЈЕМ да браниоци Перовић и Петронијевић вичу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћу прво да види сведок па ћу онда дати Вама у руке да видите. Нема разлике између овог документа и оног који се налази у списима предмета, осим у томе што тужилац каже где је који печат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде има разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има разлике?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам копију где је печат са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то кажем осим у месту где је стављен печат. Да ли је достављено ово одбрани? Није. Одмах ћемо ово да копирамо да направимо паузу да вам ово фотокопирамо све што је стигло 12.01.2011. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово што је стигло раније, онда ћу ја да покажем ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то и ово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, то могу да урадим одмах?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ово није одговарајући печат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није одговарајући печат. Чекајте тужиоче прво да ово евидентирамо. Значи, то што Ви читате то је документ који је.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ово није одговарајући печат који је коришћен у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте овако да

КОНСТАТУЈЕМО да сведок након што прегледа документ који је ВБА послала два и који је примљен у суду 12.01.2011. године уз акт који носи ознаку "строга поверљиво" број 457-1 и који је потписао директор Светко Ковач нема, како каже сведок, одговарајући печат и то се није користило у то ратно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ћу да Вас замолим, тужиоче само моменат, да то додате и браниоцима да погледају, а ми ћемо у паузи да вам фотокопирамо ово. То прегледају браниоци Петронијевић и Перовић заједни, па ће касније прегледати сви други адвокати, фотокопираћемо вам у паузи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли могу ово да предочим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада тужилац предочава сведоку документ који је прибављен као ратни дневник током поступка истраге и сведок након што га је узео у руке исказује шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево најбоље се види на овој страни, овај печат само погледајте? Да ли Вам је тај печат познат?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ово такође није одговарајући печат, овде пише Управа за обавезе одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи, тај печат који се налази на овом.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То нема везе са војно-територијалном јединицом, он је морао да има свој печат та јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, хоћете да кажете немамо прави ратни дневник, то је мој закључак?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А прочитајте сад ову клаузулу и овде имате потпис ако је рецимо потпис веродостојан.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ово јесте потпис од Антића, то препознајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ова клаузула видите шта каже?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То је уобичајена клаузула која се стављала на све војничке документе да свеска има одговарајући број страна и да се користи за нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С обзиром на ту клаузулу и на аутентичност потписа који сте потврдили, је ли тај дневник аутентичан или није по правилима струке Ваше?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Осим печата, печат није из ове приче уопште, значи није могао да се користи за ово, за шта је коришћен ја то не знам, а ово друго очигледно је да ратни дневник је накнадно формиран, то је требало да буде књига која је формацијска одређеног изгледа, одређеног начина који има упутство како се води ратни дневник. Значи, ово је импровизација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам, је ли могло да се деси да командант ВТО уопште не добије ту књигу која је предвиђена по војним правилима и да он узме неку свеску и да сам пише?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И напише на крају ту клаузулу на крају дневника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то могуће?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Теоретски само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само теоријски? Да ли се на подручју града Пећи где је та јединица десило да војно-територијални одреди уопште немају ратни дневник?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја то стварно не могу да вам тумачим. Ми се спремамо за рат наравно, у ратним канцеларијама свака таква јединица ранга бригаде, батаљона има своју ратну канцеларију где је попис шта све треба да садржи унутра, између осталог ратни печат, ратни дневник, списак људства, ВБ8 се зове или већ ако нисам

заборавио, доста давно је то, не бавим се тим послом. Значи, у тај ВБ8 командант одреда носи од себе па до задњег борца војника и све промене и са стране пише погинуо, рањен, оболео итд. или отишао у прекоманду, то је један од докумената, ратни дневник је сличан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте тужиоче.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ратни дневник је сличан, значи то је свеска формацијска штампана у институцијама војске која има типски изглед и има упутство како се води.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то водили и Антић и Миладиновић и требали да воде?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Морао је и Антић и Миладиновић да има такву књигу и да води. Ово је импровизација, зашто они то нису имали, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли та правила важе и за ову јединицу која се зове војно-територијална?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо је то рекао.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још једном питам тај потпис препознајете, рекли сте препознајете као аутентичан потпис Душка Антића?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да ово је његов потпис, ово је његов потпис.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви познајете Душка Антића?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Знам, како не познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте виђали раније његов потпис?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Јесам, јер се обраћао мени повремено за смештај муниције у магацине које је обезбеђивало моје људство и то је морало званично да се обрати, знам како је то изгледало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако знате његов рукопис, молим Вас погледајте још једном, прелистајте, имате параф са стране?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ви од мене очекујете нешто од пре 15 година да се сетим рукописа. Потпис видим и мислим да је то Антићев потпис.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте рекли није спорно, него окрените било коју страну, имате параф, је ли то исти потпис, да ли препознајете тај потпис?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не, не знам шта је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тужиоче завршили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да видимо само за паузу. Ви ћете хтети да ово све, да ли можда електронски се неко јавља да? Да вам ово

фотокопирамо, можда ће неко електронски да не скупља папире? Може. Хајде.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, имамо примедбе на овакав начин увођења папира које тужилаштво сматра доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо ми добили од ВБА.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Апсолутно, то је суд добио од ВБА или је тужилаштво дало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо добили од ВБА.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је прво тужилаштво дало суду судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно је прво што је у истрагу стигло што сви имате, ту документацију у списима из истраге.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја о томе говорим. Чињеница да се разликује докуменат које је тужилаштво дало суду од документа које је суд директно прибавио од ВБА је неки проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велики проблем кад нам ВБА шаље а човек каже то није ратни дневник, огроман.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Овде пред собом имамо компетентног сведока очигледно за ове ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили ове карте одбрана? Нисте. Оно јуче што смо гледали? Јесте. Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, што се нас тиче ако сведок није уморан ми би наставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одлично.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Нема проблема.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Мало је топло али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, кад већ стојите изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Бранилац прво-оптуженог Топлице Миладиновића. Дозвољавате непосредно судија? Господине Јанковићу, Ви сте били у чину у време рата?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Био сам мајор потпуковник и унапређен сам 1998. у чин потпуковника.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мајор потпуковник? Значи, добили сте ратни чин чин потпуковника је ли тако на формацијском месту команданта оклопног батаљона, оклопног-механизованог батаљона, 125 механизоване?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Оклопног, значи тенкови, 31 тенк.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је. Кажите ми где је био смештај војно-територијалног одреда након мобилизације?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја то стварно не могу да Вам кажем, не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 'Ајмо овако. Кад је почела агресија, односно бомбардовање?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То је сад мало шира прича.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немојте ми замерити молим Вас. Значи, не Ваше активности, него конкретно када је почело бомбардовање?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ми смо 10 дана пре почетка бомбардовања 90% можда и више наших снага изашло из зграде и раселили смо све материјалне резерве. У касарни и у војним објектима само је остало спољно обезбеђење, значи не унутрашње него споља смо обезбеђивали објекте од пљачке, све је отишло у дисперзију, значи већ приватне куће, објекте државне који су могли да се користе за сличне намене и остало што смо у миру припремали за такву варијанту.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је постојала могућност да у том периоду након дислокације људства, средстава, материјално-техничких средстава из касарне буду неке јединице смештене у касарне и да ли Ви знате да ли је у конкретном било случају таква могућност?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не, то бих ја знао, јер сам одговарао за касарну.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то евентуално могло да се догоди првих дана бомбардовања?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: До 24. марта навече моје командно место је било у касарни, а негде око 16 часова добио сам наређење стриктно да напустим. Остао ми је део центра везе који је у подруму, значи два нивоа испод земље који нисмо могли да скинемо и он је био задејствован али жицом, значи није се користила антена да би могли да открију локацију. Ни поред тога 26. је погођена моја канцеларија и замало су промашили центар везе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Имали сте вероватно у посети верификаторе пре тога?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Јесте, био је верификатор код мене у канцеларији и погодио је у мој радни сто.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми да ли су војно-територијални одреди имали логистику, позадинску логистику и ко је то чинио, односно ко је обављао?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Начелно све те јединице ранга одреда морали су да имају позадинске органе, морали су да имају ранга

вода који би се бавио снабдевањем муницијом, горивом, храном и извлачењем повређених и рањених. То је вод 40-50 људи са разним средствима.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Које су они директно били потчињени?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Сви ти водови су хијерархијски потчињени својим петпостављеним, значи вод из одреда, командант одреда. Бригада је имала своју позадинску чету, која се бавила снабдевањем и преузимањем средстава из ратних слагалишта, значи муниција директно захтев па преузимање и они су сами, принцип је к себи, онај коме треба мора да шаље возила и да доведе то што му треба.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Овде су неки сведоци помињали, као што је тужилац постављао питања, па се надам да ће суд мени дозволити овакво постављање питања, неки сведоци су помињали да је почетком рата посећивали рецимо Топлицу Миладиновића у касарни, да ли је то могуће?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И не само њему да су ишли у посету, него су долазили по разне активности?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја Вам понављам, 24. навече касарне је напуштена, значи само спољно обезбеђење касарне је функционисало и није било могућности ико да уђе тамо без мог знања.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми мобилизација војно-територијалних јединица, односно резерве војске на територији општине Пећ да ли се можда сећате када је почео, да ли је почела пре самог почетка бомбардовања и трајала у неком току или је?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим дан-два пре почетка бомбардовања да су они добили сигнал за мобилизацију и да су изашли, формирали, запосели своја моб зборишта и по списковима звали своје људе. Нисам сигуран у то и не могу да Вам кажем тачан датум.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: По Вашем искуству мобилизација резерве колико може да траје на нивоу једног одреда временски?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Па она се прописима је предвиђено 24 часа, међутим, ми смо вршили мобилизацију до попуне док су нам се људи одазивали. Не могу да кажем за одреде, мада знам да је и људство у одредима било јако мотивисано јер су бранили своје куће, значи одзиви су били високи и код мене у бригади, а чуо сам од колега да је и у одредима, то су људи који су знали да тим одзивом на мобилизацију бране своје породице, своја огњишта.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад ми реците, видели сте малочас ових више верзија дневника на које одбрана има озбиљне резерве, а то

ћемо исказ дати касније када будемо и ако будемо добили оригинал. Кажите ми да ли је могуће да ово што Вас је тужилац питао командир или командант одређене јединице направи импровизовани дневник на овај начин, а да се он не оверава или бар на свакој страни не оверава ратним печатом?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То је противпрописно, не би смело да се ради.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте Ви игде видели овде ратни печат?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је свака јединица морала да има ратни печат?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ако је формирана јединица па нема ратни печат, онда претпостављам да команда шаље овлашћено лице и печатом оверава документа.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 24. увече је ли било неких борбених или активности ових припадника ОВК у самом граду Пећи или на непосредним ободима?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: На самом прилазу града из реона Капеших је отворена ватра према пункту полиције који је штитио сам улаз у град из правца Ругове.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је Ваша јединица предузела неке активности у том правцу?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Јесте. Ја сам употребио два пара тенкова и један само ради демонстрације силе, а један је изашао на сам обод града и отворио ватру, три пројектила. После тога је било мирно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У правцу Капишнице, је ли тако?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не у правцу Капишнице.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У правцу одакле је долазило дејство.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То је један гребен који надвишава пут и надвишава Пећку патријаршију и са тог гребена је отварана ватра. Ми смо проценили да је то већи калибар био јер је 800-900 метара.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 12, 7?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да, то је ДШК вероватно био или бровинг или нешто слично да може да добаца.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми овако, поменули сте лоше стање у граду у овим периодима кад сте долазили, затичете, како кажете једну врсту нереди, нешто гори, нешто итд., не знам.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Појавили су се некакви добровољци.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Некакви добровољци итд., за које не знате ни ко су ни шта су?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да, без обележја јединице.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је, наоружани људи?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад ми реците следеће. Ко је, одговором на тужиоца, Ви сте овде одговорили војно-територијална јединица, тужиочево питање је било сугестивно наравно, нисам хтео да реагујем. Да ли је само војно-територијална јединица одговорна или постоји још неко ко је одговоран за ред и мир у граду, макар и у тим ратним околностима?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: За ред и мир у граду је првенствено одговорна МУП, а за чување објеката од војног значаја, значи, оно што не може МУП раде војно-територијални органи. Значи, то је допуна, свако наставља да ради свој, они нису имали ингеренције, МУП да зауставља војна лица да претреса војна возила итд., али све цивиле и све што се дешава у граду и цивилно је они су морали да контролишу као и у миру.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте били командант батаљона?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Јесам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли Ви имали на нивоу батаљона или на нивоу бригаде, на нивоу батаљона да ли сте имали војно лице, односно лице независно од чина које је обављало послове безбедности, специјализоване војне безбедности?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Имали смо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како се он зове популарно, или 'ајде да кажем жаргонски?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Безбедњак.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то свака војна јединица на том нивоу морала да има?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ранг бригаде, ранг батаљона обавезно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако би се дошло до сазнања да је неко лице извршило кривично дело било какво, ко је обављао активности у смислу откривања, испитивања процесуирања тог лица, Ви или то друго лице које се зове безбедњак?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Безбедњак, да тако кажемо, то је официр безбедности има, он је овлашћено службено лице у војној хијерархији које се бави, значи људима, лицима која краду, пљачкају, чине недела итд.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: По систему командовања да ли је он подређен Вама, искључиво Вама или постоји неки други систем командовања таквим?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Официр безбедности мора да упозна команданта о свим својим сазнањима. Значи, мора да га упозна.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко ме је он директно подређен?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: У тадашњој хијерархији он је имао свог претпостављеног коме је подређен, али пре него што извести претпостављеног морао је да извести команданта, да упозна. Данас то изгледа друкчије, данас одговарају команданти, значи друкчија шема организације, а у то време имао је свог претпостављеног коме је морао да реферише о стању јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али није могло да се деси да не каже команданту?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не само ако је спречен, нема команданта, немају физички контакт, па то не може везом, те ствари се не саопштавају везом.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад ми реците, да се вратимо на оне паљевине које сте приметили у граду, на ободу града и можда у околним селима повремено, ако је полиција била задужена за ред и мир, шта је полиција требала по Вама да преузме?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Истражне радње морали су да предузму.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли могао неко то да спречи?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Шта, нисам Вас разумео?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је могао неко да спречи полицију да то ради?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не, они су.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате за такве случајеве да је неко спречио полицију да открива, хвата учиниоце или било шта?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не, они су чак ако у неке зоне нису могли да уђу физички, јер нису добро опремљени, наоружани тражили су да од јединица које покривају ту зону одговорности заштиту да они могу да обаве свој део посла, а да буду заштићени од напада.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте лошу сарадњу између војске и полиције у Пећи коју сте Ви приметили и у округу, да ли је било неких неспоразума или проблема у погледу борбене сарадње, односно садејства са снагама полиције на терену, неких пропуста у том правцу?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Начелно 1998. они су схватили да не могу сами да ураде посао и тада су почели да нам се обраћају, тада и нису били под нашом командом. Међутим, од тренутка кад је објављена општа мобилизација и ратна опасност они су ушли у систем одбране и морали су и као било које друге војне јединице да одговарају војним

командантима на терену. Међутим, то за сво време рата није функционисало, они то нису прихватили.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте овај инцидент када је дошло до продора на територију Савезне Републике Југославије из правца Албаније по дубини од 2,5 до 3 километра?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: На неким деловима и више.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На неким деловима и више. Да ли је у исто време или можда у блиском том растојању сећате акције у којој је дошло до продора и пресецања комуникације Пећ-Дечани из правца позадине, односно по дубини територије и заседа у којој је изгинуо већи број припадника?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Било је неколико препадних дејстава, то се у војничком жаргону тако зове, да су ова јабланичка група која је била најбоља и наоружана и опремљена и која је по нашим сазнањима дуго времена и функционисала и обучаваана у Албанији и у Немачкој. Зашто то говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате објашњавати, него је ли било то?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Неколико пута они су у току.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам кад?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја сад прецизно, ја мислим.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У односу на овај датум који сте поменули 10. април?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: После, то је било негде крајем априла или почетком маја, они су поставили минско-експлозивна пуњења на путу и једна наша колона, ја мислим баш из Пећи која се кретала наишла је на мину, било је повређених, знам да смо употребили сва санитарска возила да то санирамо, било је неколико погинулих и пуно повређених.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете Ваша касарна је бомбардована први пут 26. марта?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Чиме је бомбардована, којим средствима?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ракетирана је, гађали су је са 5 до 7 километара даљине ракетама навођењем и то су оне паметне, значи неко је обележио циљ, тај циљ је запамћен. Између зграде у којој је била команда и отвореног простора и амбуланта. Амбуланта је височија од моје канцеларије. Значи, ракета је морала да има једну специфичну путању да би могла да погоди канцеларију.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми да ли су, у чијој ингеренцији је било тренажно поље или, како се зове полигон, Бело Поље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то Бело поље?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Полигон Бело Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то полигон Бело Поље?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је оно бомбардовано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, прво да нам каже шта је то полигон Бело Поље?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Изнад Пећи на 2-3 километра а наслања се на касарну је село Бело Поље. Даље од села опет на километар и по један полигон стрелиште за аутоматска гађања тенком који је сређен полигон, значи има три стазе, има командни торањ, има стражару итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је то важно да ли је то бомбардовано?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Којим средствима је бомбардовано то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, немојте одговарати.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Штитите НАТО судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто да их штитим неки су већ осуђени.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажем, којим средствима је бомбардован тај део?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него хоћу да чујем зашто је то важно за овај догађај 14. маја, зашто?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Чућете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јако је битно чућете. Кад год Вас питам зашто је важно Ви кажете јако важно, чућете.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па ево јуче сте ме спречили да Вам поставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мене.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мене сте јуче спречили да господину Влаховићу поставим питања и покажем да он не зна војну структуру, ево чули сте данас од овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да не зна Влаховић војну структуру.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да је у питању бригада и да није 177. бригада него 177. одред и да постоје још 4 одреда на тој територији који су у саставу бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад смо у полигон Бело Поље, објасните ми зашто је важно да је тај полигон бомбардован?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Зато што је бомбардован касетним бомбама судија, то су дозвољена борбена средства била повремено, је ли тако. Кажите ми 26. да ли се сећате покрета становништва које се

догађало одмах након бомбардовања посебно дела становништва албанског из Капишнице?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је сад сугестивно, сугеришете датум.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли их је било и да ли се сећате?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: 26.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 25, 26, 27. лоцирајте Ви да не буду сугестије некакве?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја сад не могу да Вам кажем да ли је то било 25. поподне или 26 поподне, добио сам извештај од мојих људи, значи од јединица које су у граду да се становништво покренуло, да кажемо скоро без разлога.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли их је неко покренуо у смислу да их је терао, протеривао, организовао да напуштају своје куће, да ли су то биле Ваше јединице, полицијске, територијалне, било ко?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја стварно не могу да кажем да ли их је неко терао, али дејстава у граду није било, значи са наше стране оно што ја знам, а град је био пун избеглица, то је, масовно су људи изашли на улице на трг испред хотела "Метохија" је било по извештају мојих потчињених било је неколико хиљада људи жене и деце, некуд су кренули.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте Ви лично или неко од Ваших старешина обављао било какве разговоре са старијим виђенијим људима из тог збега или те групе људи да покушате да их вратите, да се врате на своја?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја сам био везан активностима моје јединице, значи поседали смо објекте за одбрану, постављали минска поља, тако да ја нисам имао времена за то. Не знам да је неко други обављао разговор са тим становницима, али ако је то су требали органи МУП да уради и општински органи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте имали података о депортацији, присилној депортацији албанских цивила из Пећи тих дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек био на фронту где се пуца тако да је то небитно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Неко их је товарио у камионе, у аутобусе и слао их на границу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неважно, немојте одговарати, уопште ме не занима да ли сте имали извештај, мислим то сматрам да је неважно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте са положаја са којима сте се налазили могли да видите покрете цивила?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да кроз мој борбени распоред, значи у правцу Пећ-Дечане-Ђаковица кретало се пешке и возилима огроман број људи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте ових дана којима се ради овде о овом догађају, дакле 13, 14. и 15. видели неке покрете цивила из тог правца?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Стварно не могу да се сетим, ја мислим да тих дана, то је трало 5-6 дана првих, значи 26. па негде до краја месеца масовно, а после је било спорадично су се кретали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате о марту 26?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да, да о марту, па све до краја марта било је масовно, а после спорадично.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, само још један кратак сет питања, ради се о једном физичком лицу, а то је покојном, наводно покојном Небојши Минићу. Да ли сте познавали то лице, са надимком "Мртви"?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Из виђења.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Из виђења? Да ли се сећате, да ли знате шта је он радио, где је био итд., да ли је обављао неке дужности и функције, да ли је био мобилисан, где, како итд?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Знам сигурно да је 1998. био у резервном саставу МУП и знам из разговора да је због недоличног понашања крађе и осталог одстрањен из резервног састава МУП, толико. Ово друго су гласине о којима ја не бих говорио јер не знам, а ово знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у периоду бомбардовања где је био, је ли био у полицији?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања одстрањен из полиције?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Није сигурно био, није, у полицији је сигурно био, знам да су га избацили из полиције, из резервног састава ПЈП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања то Вас питам?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ово што ја говорим то је 1998. година, значи по завршетку дејстава 1998. године негде у септембру, октобру, знам да је део тих припадника резервног састава МУП одстрањен из МУП, јер нису били поуздани и правили су глупости.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци? Нико. Пуномоћници? Оптужени, нико се не јавља? Господин Топлица не. Чекајте само да заврши господин Поповић.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Једно само питање и ништа више. Рекли сте да су одстрањени од стране МУП због недоличног понашања сви. Да ли сте упознати и ја да сам на тај начин одстрањен?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То не знам, стварно не знам да ли сте и Ви тада одстрањени из резервног састава, не знам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите пуномоћници.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Није рекао да су били на подручју села Доњи Истинић и Побрђе, је ли тако?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Тако је, моја јединица, говорио сам о својој јединици.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Јел то на једном месту или сте били на два места?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Знате како, то је зона бомбардовања и ја сам формирао неколико командних места и отприлике на 8 до 12 сати мењао сам командно место, јер дужих задржавања у једном објекту није било здраво, тј. лако су откривали због покрета, гађали га, уништавали, тако да у Побрђу сам имао, на ивици Побрђа једно командно место, имао сам у Доњем Истинићу једно командно место, а ова друга два ни да Вам говорим то су ван насељених места, тако да Вам.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: То код Папраћана на Доњем Истинићу или је?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Папраћане је следеће, значи даље од Доњег Истинића за 2,5 километра, 3 отприлике говорим, без карте не бих могао то да Вам кажем.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: И сад сте погледали овај документ који Вам је показивао јавни тужилац. Колико сам ја приметио тај печат је печат новијег датума, није печат стављен тада у време када је састављен. Да ли можете да нам објасните то да није можда тај печат стављен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада да би нам послали?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да ли да одговорим на ово питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако знате?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ево ја ћу да вам кажем. Документ који ми је дала госпођа први печат је новијег датума, то је Републике Србије, значи у то време ми нисмо имали такве печате, значи не знам зашто и ко је и кад ударио печат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је печат сада стављен да би нама послали.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Вероватно оверено само. Овај печат који сам од господина добио и погледао он је из тог времена, али није одговарајући за ту јединицу, значи није њен.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Али видите овде се ради о препису, не ради се о оригиналном документу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то тако сведок.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Колико сам ја схватио ово је фотокопија. Тај печат није из тог времена.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо добили оверену копију. То је то. Изволите госпођо Јовановић.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: (пуномоћник оштећених). Да ли могу судија непосредно? Да ли је сведоку познато када је оптужени Миладиновић добио прекоманду за Пећ, када је дошао у Пећ у касарну тамо?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја то стварно не бих могао да Вам кажем прецизно које године, али.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Оквирно?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Две године пре рата сигурно, можда више, али не могу сигурно, није био мени потчињени, ја га знам, јер је он рођени брат старешине који је код мене и знам да је дошао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А на ком месту је био распоређен, да ли се сећате тад, па онда касније, ако знате?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не могу да се сетим на којим дужностима је радио пре војног одсека.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а да ли су се Ваша радна места налазила у близини, да ли сте се сретали у том неком периоду и пре и можда непосредно пре почетка рата?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да Вам кажем, у касарни у једној згради је била команда, значи на другом спрату је била команда гарнизона, оклопног батаљона и мој батаљон смештен, а у приземљу је био војни орган, војно-територијални орган, значи више канцеларија (5-6). У тим канцеларијама радило је људство из тог органа, значи смештено је тако да цивили, резервни састав не шета по целој касарни, него најближе могуће да дође и обави оне обавезе код овлашћених лица.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ово сам Вам поставила само и ево колико сте добро познавали у то време Топлицу Миладиновића?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Свакоднево смо се сретали, јер радили смо у истој згради, он је често долазио у моју јединицу код свог брата, значи знам га.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ви сте на почетку сведочења рекли своје мишљење о његовој личности, само да ја сад питам да ли је било познато

да је он у оно време конзумирао алкохол можда у неким већим количинама и то, да ли се то помиње?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Истине ради ја не могу прецизно да вам кажем да ли је више конзумирао алкохол или мање, али знам да по завршетку радног времена био је обичај да седнемо да попијемо пиће, значи по завршетку. У радно време то није био обичај, било је санкционисано, забрањено, гледали смо да то спречавамо јер смо радили са бојевим средствима, тешком техником која не опрашта грешке, а камоли пијанства. И он и било ко други не би могао у радно време да попије нешто, јер био би санкционисан сигурно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја сам питала, другачије је гласило питање, да ли је Топлица Миладиновић био познат по томе да је конзумирао алкохол, не бих сад неки други израз, али ево да одговорите?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не. На тај начин није био познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци и тужилац, мислим сада да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је командант одреда било која рецимо да било које лице у одреду да води из штаба да води ратни дневник, да ли је командант одреда имао обавезу да контролише да ли то лице води ратни дневник и да ли га уредно води?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Имао је обавезу, то је делокруг његовог рада, значи, то је оно што остаје за историју из рада јединице, значи, морало је да буде записано шта је рађено тог дана, како је рађено, ако је било губитака, ако је било великог утрошка муниције, ако је део јединице нападнут, оштећења и слично, то је морало да пише ту да би.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је могло да се деси да неки командант одреда два месеца током трајања ратног стања нема ратни дневник и не води ратни дневник?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То је једно теоретско питање које ја не могу да Вам одговорим. Противно је свим прописима да неко нема то, мора да има и мора да води.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли би он одговарао, рецимо након тога да нема и да не води, да ли би морао да одговара?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Наравно да би одговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато? Хоће да Вас пита да ли Вам је познато да се то тако нешто десило на подручју тог где сте Ви били?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја стварно нисам чуо, јер то је образ једне јединице.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Спомињали сте да сте имали неких сазнања о овим пљачкама и паљевинама по граду и да је то било, да ли је такво стање било помињано и да ли се о томе расправљало на овим колегијумима где сте Ви, на којима сте присуствовали?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Знам да је једном, сад не могу да одредим датум, значи то је крај марта да је генерал Живановић нам је наредио да сви у својим зонама одговорности предузмемо све мере да се спрече паљевине, пљачке, малтретирање, било какве врсте малтретирања цивила и свом људству је још на мобилизацији подељена документа, изводи из Женевске конвенције, значи понашање према рањеницима, према непријатељским војницима који се предају итд., све оно што обухвата, тако да је он на једном колегијуму посебно инсистирао да се предузимају све мере из своје надлежности у зони одговорности.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли Вам је познато да су такве мере и предузимане, да је било ко одговарао за таква противзаконита понашања?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Знам за један случај, али преносно сам дошао до сазнања, у једном селу Љубенић одмах поред Пећи десио се неки злочин, не знам ког обима и шта, али истражни судија Бојовић из Пећи је ишао на лице места и извршена је истрага и ухапшени су неки људи. Сад, који су то људи били, који обим злочина, он ми је у разговору једном саопштио "био сам јуче непосредно близу твојих, десио се злочин, похапсили смо и упућени су у нишки затвор".

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ево још једно питање. Да ли је, рецимо да ли су припадници неког одреда могли да носе неке специфичне ознаке за које командант одреда сматра да су одговарајуће из било ког разлога да би се по нечему разликовали од припадника исте војне јединице којој припадају или исте?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: По прописима војске Југославије то није било довољно, међутим, дешавало се да команданти обележе своје јединице амблемом, значи неким амблемом да би се разликовали да зна да су то његови припадници. Иначе, није било прописано, значи по прописима важећим то није била обавеза.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је л' било забрањено?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Није било забрањено, значи није било забрањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да питате конкретно?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, јесте. Да ли Вам је познато да су припадници 177. одреда били обележени белим тракама које су носили око рукава униформе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По наређењу команданта?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: По наређењу његовог команданта одреда, да?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да Вам кажем да су команданти пре почетка борбених дејстава, значи кад знају да ће за 2 сата да пређе у

напад према непријатељем да би обележили своје људство, да се не поубијају између себе кад дође борба по дубини они су наредили данас је црвена трака обележје за наше. Знате зашто? Зато што је и део месног становништва припадника албанске нације, некад био у резервном саставу, па има униформе и део њих је користио ту нашу униформу у дејствима против нас, па је могло да се деси и да се отвори ватра по сопственим снагама.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, нисте одговорили ипак на питање да ли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита она значи, пуномоћник Вам предочава део одбране оптуженог да је он наредио својим војницима?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да су припадници 177. одреда, како сам ја разумела, све време били носили, значи беле траке око рукава?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Он је то могао да нареди и да носе белу траку, могао је да нареди.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је Вама познато да је наредио и да су они носили?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То ја стварно не знам, виђао сам наше људство обележено у различитим ситуацијама различитим обележјима, што је уобичајено у борбеним дејствима, то је уобичајено да командант предузме мере да се његово људство, људство суседне јединице не поубија.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а да ли мислите да би ово паљење, пљачке и уопште тако једно стање било несређено, такво једно несређено стање утицало на ове становнике албанске националности да напусте град?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, то немојте одговарати да ли би утицало, општа несигурност свакако да је узнемиравајућа.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да Вам је познато да је Небојша Минић био припадник резервног састава СУП Пећ пре тога?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: 1998. године.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: 1998. године? А да ли Вам је познато да је после тога постао припадник Територијалне одбране Пећи?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То не знам, то стварно не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте имали рецимо у том неком периоду средином маја информацију о томе да су неке снаге ОВК под командом Агима Чекуа налазе на територији села Ћушка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је господине Перовићу? Шта је са Вама када не можете да се контролишете?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Молим Вас да поновите питање.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажем, да ли сте тад негде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали сазнања да је био Агим Чеку и његова јединица на подручју села Ћушка?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Директно нисмо имали сазнања да је тај човек са својом јединицом био, а иначе Ћушка је од Јабланице удаљена једно 5 километара. Значи, за доброг војника то је 45 минута хода. Није било немогуће да су припадници ОВК из Јабланице и чак из Дренице долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је претпоставка, пита да ли сте знали и то је то?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не знам, али знам да је то јако близу, али не знам да је он био.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да су рецимо, да припадници 177. одреда изводе неке акције против снага ОВК које се налазе ту, да ли бисте Ви били упознати са тим, да ли би они Вас известили?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Нису биле моје ингеренције. Они су знали да ја имам неколико јединица за интервенцију и ако нека од њихових јединица буде угрожена, пошто располажем тешком техником, тенковима, минобацачима, хаубицама, онда би они куриром или везом тражили подршку и само у том случају бих ја знао да они, иначе нису били под мојом командом да би ми рекли да ми сутра изводимо дејство на том терену.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато да је пуковник Антић, кога Ви помињете, био у војном одсеку, Војном одсеку Пећи имао неку функцију, рецимо дужност извршавао?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Он је био командант војног одсека Пећ и он је после био командант војно-територијалне бригаде.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажете да је начелник СУП Пећи, односно Јавне безбедности није долазио, није присуствовао састанцима којима је требао да присуствује са, а да ли је постојао начин да он, кажем некако буде натеран да присуствује тим састанцима или да одговара због тога што није присуствовао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Само ако би му наредили његови претпостављени из МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неважно за овога сведока.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Сведок је сад рекао да је село Ћушка од Јабланице 5 километара удаљено. Да ли стварно мислите да је тако или не?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја сад не могу ако не бих погледао карту, релативно близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте имамо карту па ћемо да погледамо после ако то мислите да је тако важно?

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Јер видите између та два села шест су села других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо карту па ћемо после да погледамо.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Према томе не може.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То је господине лако измерити ако имамо карту 1:25 000, узмемо лењир, један милиметар је 250 метара, измеримо и тачно ћемо знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ништа, видећемо после на карти.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: И још једно питање у вези са тим. Да ли могу да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да ли знате да има још других села која се зову Јабланица на том подручју? Ви сте рекли за Дечанску Јабланицу, која како сте рекли била је интересантна за Вас?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Јесте безбедносно, безбедносно интересантна.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Има још колико Јабланица има других?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Још једна Јабланица на путу преко Савиних Вода, значи испод како бих рекао.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Преко Радавца?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Тако је.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да. Али има ли још једна Јабланица?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Сад не знам, за те две ја знам.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Добро, да Вам кажем да има још једна Јабланица која је близу села Клиначине тамо преко Клиначине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ово господине Перовићу с Вама данас?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда немојте викати, немојте да се извињавамо да губимо време на то што Ви вичете и тако се понашате потпуно невероватно некултурно. Разјасните онда о којој се то Јабланици ради, о којој од свих тих Јабланица, после ћемо да видимо на карти, која Јабланица?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да Вам кажем, безбедносно интересантна Јабланица је Дечанска Јабланица, поред Дечанске Бистрице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред Дечанске Бистрице?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Поред Дечанске Бистрице, тачно се зна на коју ја мислим кад овако говорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако дозволите, ја бих имао нешто? Сведок Миличко је високи војни официр. Ја сам га замолио када сам му предочавао дневник да погледа клаузулу и да погледа потпис и да се на те две околности изјасни. Сведок се није изјаснио на околности клаузуле и онога што пише испод наслова клаузуле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ово сада предочавате, овај ратни дневник који смо ми добили, је ли тако, овај последњи, не онај који је добила одбрана раније који је у списима предмета, него овај који смо ми сада када смо тражили ратни дневник и бележницу Миладиновић Топлице добили накнадно, односно то је исто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде се не види ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту се не види добро. Онда ћемо да констатујемо на који начин ће одбрана то да гледа и да онда видимо да ли ћемо то да копирамо или не, па ћемо онда због следећег што ћу да Вам прочитам док то ако се чита јавно да искључимо јавност због ове ознаке и да тако завршавамо претрес. Пазите, од 21.02.2011. године, каже: "Центар МО Крушевац, као правни следбеник расформираног Војног одсека Пећ извршио преглед комплетне архиве наведеног војног одреда и није пронашао радну бележницу Миладиновић Топлице нити било какву евиденцију о постојању исте". Нашим актом од 01.07.2010. године, то је дакле оно што је у истрази, "Доставили смо Вам оверену копију попуњеног дела ратног дневника 177. ВТО Пећ, на основу вашег захтева и претходних навода поново достављамо оверену копију попуњеног дела ратног дневника 177. ВТО Пећ", значи то је оверена копија, оно што је одбрана стављала примедбе, то је оно што сте Ви стављали примедбе, то је нови печат који је сада стављен да би се нама то доставило као оверена копија и "с обзиром да достављамо копију попуњеног дела ратног дневника са степеном тајности и поверљиво, сходно члану 292 ЗКП се суд чини одговорним за заштиту садржине истог", па ако ћете то да читате да предочавате, не само као форму него и садржину, ја ћу искључити јавност, односно веће ће искључити јавност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само последњу страницу тог дела дневника пише, не пише дневник него "доставља део дневника".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пише део дневника и да је то, ја ћу искључити јавност. Значи, ако хоћете да прочита онда ћемо да се то прочита. Ви сте добили тај дневник, значи то је исто то што је 01.07.2010. године, дакле, то је исто.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 10 минута за које време ће се фотокопирати овај акт Министарство одбране, Управа за обавезе одбране и поново копирати део ратног дневника који је већ достављен одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћете видети да је то исто.

У 17:10 часова СЕ ОДРЕЂУЈЕ пауза.

Настављено у 17:24 након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили браниоци, је ли вам подељено? Ево сада ћемо поделити браниоцима ово што смо копирали, значи овај допис из Министарства одбране и ову последњу страну из ратног дневника.

У заседању је сведок Миличко Јанковић. Подељено је браниоцима и тужиоцу допис Министарства одбране и последња страна ратног дневника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени, Ви ћете видети на документ камери кратко, дакле, док завршимо са ратним дневником.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСКЉУЧУЈЕ СЕ ЈАВНОСТ са дела претреса у коме ће се погледати садржина ратног дневника. Из суднице СЕ УДАЉАВАЈУ сви који се налазе у публици. КОНСТАТУЈЕ СЕ да у заседању остаје само судско веће, странке, пуномоћници, приправници, из адвокатске канцеларије за које је констатовано на почетку претреса да се ту налазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, биће кратко овај део, претпостављам да ће бити кратко, то кажем за публику која се сада удаљава, тако да ће моћи накнадно ако буду ту негде у ходнику и да се врате.

Режији СЕ НАЛАЖЕ да прекине емитовање из суднице и да сада на мониторе стави приказ документ камере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево режија каже да је све искључено и сада нам даје слику документ камере где се преко документ камере приказује последња страна ратног дневника, односно оверена копија која је стигла 21.02. Погледаћемо сви овако па ако вам треба моћи ћете да узмете и физички то у руке. Да ли виде окривљени, молим вас са дизањем руке сугеришите или на други начин ако не видите добро? Видите, не видите? Не видите.

КОНСТАТУЈЕ СЕ и да окривљени Миладиновић Топлица је добио од браниоца примерак који сада разгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите господине ово добро, можете да прочитате?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Солидно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајдемо онда да прочитамо да се ради на последњој страни где пише клаузула да ова свеска служи за вођење ратног дневника и да садржи 95 на листовима нумерисаних од 1 до 95 те да је уведено у списак издатих свезака под редним бројем, је ли тако?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Али није написан редни број господине судија, значи, ако се формира документ могуће је ово, ако је јединица одсечена од главнине, па нема могућности да добије формацијска средства, онда командант има обавезу да формира свеску, дневник, значи ово је само та варијанта. Иначе, ако командант постоји, има веза са њим, овај документ мора да буде заведен под одређеним бројем и да се води под бројем 1, 5, 55, ово није заведено уопште, овде каже издата свеска под редним бројем ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај број ту не постоји? Добро. Ево тужилац је нешто имао у вези тога да Вас пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С обзиром сада на ово што сте видели како се онда зове ово што сам вам показао?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ово?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Све ово са овим листићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то нека бележница?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ово за мене не би било ништа, значи није службени документ. Нема снагу службеног документа о томе говорим. О томе говорим. Службени документ изгледа друкчије. Значи, формацијски је прописан и мора да га има свака ратна канцеларија сваке ратне јединице а војно-територијални одред је ратна јединица. У миру мора да има такву књигу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ово је бригада «Душко Антић».

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да, али ово пише да је Душан Антић направио ову књигу, потписао, завео и дао јединици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта то значи?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То значи да би ово требало да буде службени документ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: А није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац оптуженог Миладиновић Топлице, адвокат Горан Петронијевић. Господине Јанковићу да ли по садржини ова клаузула одговара сличним клаузулама које су постојале у штамбиљу или печату и које су се стављале на службена документа овог типа у војсци? Дакле, по садржини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па одговорио је на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори тужиоче.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Слична клаузула се користила када се формира дневна заповест па се добије књига која је празна значи свеска, и на крају командант да би од тога направио службени документ напише ову клаузулу, уведе у писарници под одређеним бројем, потпише и удари печат на свој потпис не горе.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Видите ли овде такав печат?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ово овако није добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, можете ли да нам више опишете сада због записника јер ово се снима, где тачно тај печат мора да стоји да би био било какав докуменат а поготово службени.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Печат мора да буде на потпису команданта или поред потписа, да буде читко, да се види ко је потписао читким, значи командант тврди и оверава командант писано и његов потпис на то се поред ставља печат и онда је то службени документ, који је заведен. Значи, без овога под редним бројем.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Управо то сам хтео да Вас питам. Хвала.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Негде се води, неко је формирао то, записао да има тамо код тога тај документ. Овај нема сродство са

јединицом. Знате шта хоћу да Вам кажем? Нико не потражује овај документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел могуће да је неко писао сам? Водио сам то и онда дошао и рекао «ево ја нисам имао где другде, ево ти ово, ја сам овде писао ратни дневник» и онда овај тек накнадно стави клаузулу и потпише.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Госпођо судија, само ако је јединица одвојена од главнине, нема никакве, значи у окружењу је а командант има обавезу да ако ико преживи да има запис о томе шта се дешавало, онда се формирају слична документа. Иначе, ако има контакт – везу са командантом онда мора да буде заведен, да буде оверен, прописано са прописаним потписом, прописаним печатом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако се није баш снашао.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То је, то је по пропису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако се неко није снашао па није одрадио по прописима?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Могуће је. Ја сад не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће. Добро. Да Вас питам, те налепнице што кажете за возила, ко је то давао? Физички ко је то могао да издаје? Ко је могао да издаје физички оружје, муницију и то?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Сад питали сте ме две ствари које морамо да раздвојимо, значи возила из пописа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не возила него налепнице за возила.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Без налепнице возило из пописа није војно возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Значи, да би неко добио возило из пописа мора да се обрати војном одсеку и да требајуће одређени број специфичних возила, онда му он додели то. Узме од човека са терена, мобилише возило, да му акт, значи прописани акт јер за све време док је возило мобилисано тај који је дао возило мора од државе да добије надокнаду, значи за употребу возила. Није то значи нешто што може да се изгуби, води се евиденција о тим возилима а налепницу добија кад возило дође у војни одсек, онда се јавља јединици, мобилисали смо возило за вас под бројем тим и тим, налепница ја се више не сећам како су изгледале, углавном на шофершајбни су стајале значи налепница од одговарајућег лица са потписом, печатом органа који је мобилисао возило и онда се то возило кроз књиге спроводи у јединицу која је тражила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сачекаћете сада. Има још питања у вези овог? Клаузуле, има?

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Адвокат Дејан Крстић, бранилац Абдулаха Сокића. Само да се лепо врати. Питање за сведока би било следеће под претпоставком да је ово валидан документ, под претпоставком да је валидан документ, да ли би било могуће да било ко потпише за команданта као што овде пише, у клаузули пише тврди и оверава па пише «за команданта потпуковник и тако даље» или је морао да стоји потпис управо команданта?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Прописима је тачно дефинисано ко може да мења команданта, значи заменик. Он може у одређеним ситуацијама ако је командант спречен негде.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ако физички није присутан може да потпише «за команданта тај и тај» али читко, не може да пише Душко Д. Антић, него пише Миличко Јанковић, па испод Миличко Јанковић и овери се печатом.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: То је моје питање. Немам више, хвала.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Значи, не може да стоји име једног човека, да овај потпише други и да је то валидно. А има овлашћено лице, то је заменик команданта у мањим саставима а начелник штаба у већим саставима на пример у бригади је начелник штаба он је овлашћено лице ако погине командант, спречен је, он може да потписује јер има овлашћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има још питања у вези овог ратног дневника?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ово «за» команданта је могућа ситуација?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Могућа је, могућа је. Сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још или нема питања у вези овог? Само да Вас питам још нешто па ћемо онда ово да склонимо, да вратимо овај да у даљем току буде јавно, али сад да завршимо са овим. Дакле, шта мене интересује, да ли је могуће да командант ВТО узме једну свеску, овако напише и каже нисам могао да добијем ратни дневник, нисам могао да добијем ту књигу, али ја сам радио, поступао по својим обавезама, направио је једну свеску, уписивао у њу све и затим је предао. Да ли је то могуће? Из неког разлога мени непознатог мени мој командант тај Антић није дао ратни дневник али ја сама узимам и пишем то. Јел то могуће?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То су изузеци, значи 1%.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изузеци.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: 1%.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је део одбране једне, знате?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Могуће је. Значи 1%. 99%

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће, каже није се снашо, каже не знам зашто, ја идем тамо и не дају ми.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Могуће је да је, опет говорим, то су неке изузетне ситуације кад нема комуникације, кад нема личног контакта онда се људи сналазе а да не би остали без службених докумената онда их они сами формирају. Могуће 1%.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искористићу само прилику да питам господина Топлицу, господине Топлица можете да дођете само да Вас питам док је ово овде, док је искључена јавност. Понесите тај документ ако Вам треба.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Нисам понео наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешко Вам без наочара? Само да Вас питам јел то та свеска коју сте Ви направили па предали после и потписали овде?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Приђите само микрофону нисам чула.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то то? Није ово доле Ваш потпис?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, није то мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ништа, то је то. Хвала Вам. Ако нема више питања у вези овога, да кажемо да се налаже режији да опет врати слику суднице.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да је у наставку главни претрес јаван.

У заседање се уводи публика ако је има, па се наставља са испитивањем сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, стали смо код аутомобила и код тих налепница. Дакле, и када се добију те налепнице да ли то неки човек који физички држи те налепнице значи тај који дели то, који има физички то код себе у неком магацину или негде, може да да самовољно без да обавести команданта.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он то ради по налогу команданта или може и сам да да па да накнадно обавести команданта?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Мора да обавести команданта. Значи, колико возила добије из пописа, којег су типа, командант начелно одлучи, има приоритете значи јединице које су у предњем ешалону и имају мање возила имају већу потребу, онда они морају пре да добију него ови који су по дубини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могло да се деси, да ли Вам је познато да се десило да су нека возила одузета без да су пописана и да су добијала такве налепнице?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не знам стварно, нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било могуће и да ли сте то чули да се дешавало на том подручју да неко тај човек који снабдева оружјем снабде једну групу војника оружјем, муницијом и тако даље, без да је добио наредбу свог команданта.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То је противзаконита радња. Не сме да се ради тако. Значи, командант може да нареди да део резервног састава или сви или по приоритету буде опремљен и наоружан. Али он је једино овлашћено лице које то може да одлучи и да нареди. Други немају те ингеренције. Не би смели то да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добили смо ове још неке карте па ћемо Вам показати, ове географске. Видећемо шта је то стигло. Да ли су Вама познате информације, добили смо такође информације од 26. априла 99.године, и, односно не, то нису информације то су наредбе. И од 27.априла 99.године, о томе да треба да се провери последње присуство и деловање паравојних формација у зонама одговорности и тако даље. Јел тако нешто иде до Вас или не?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иде?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Такву би информацију-наредбу добио сигурно од мог претпостављеног старешине, од генерала Живановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вама то познато да је било тако нешто?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Морао бих да погледам, јер Ви сте то рекли а баш нисам схватио како изгледа та наредба, молим Вас да погледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево даћу Вам да погледате.

За овим се сведоку предају две наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не стављамо их на документ-камеру зато што сте их сви добили, оне се налазе у списима предмета и осим тога, вама су послате физички у папиру или електронски, не знам како је ко тражио.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ову прву наредбу коју држим у руци, коју је потписао Драгољуб Ојданић командант Треће армије, ово нисам видео, ово први пут видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: А са овом другом наредбом коју је потписао Небојша Павковић генерал, ми смо изводно упознати, знате нисмо добили папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Него обавештење.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Него је командант на колегијуму рекао «предузмите мере да обезбедите своје борбене саставе, комуникације од паравојних снага». Сећам се, не могу овако таксативно да Вам кажем јер овај сећам се наредбе, да, ове се сећам, али нисмо је добили у овом оваквом облику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него усмено?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Усмено, и ми смо је уписали у службене бележнице значи као наређење то тако иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ово да унесемо.

За овим, сведок након што су му показане наредбе од 26.04. и 27.04.99.године, о проверавању присуства паравојних формација исказује као у аудио запису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите ми то молим Вас. Реците ми да ли Вам је познато да ли је ВТО 177. обезбеђивао неке објекте и које? И да ли је то било у њиховој надлежности?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја не могу прецизно да Вам одговорим да знам да је обезбеђивао овај или онај објекат али такви одреди су намењени за обезбеђење важних објеката у зони одговорности. Значи, мостови, извори воде, централе, средства везе и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А положај у селима? Јесу ли држали положај у селима?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је то радио?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Свакако су морали да обезбеде путеве, мостове, одређене путне правце који су нам значајни, на пример, овај према Савиним Водама, према Црној Гори, онда овај правац према Приштини и Митровици, то је све посао војно-територијалних јединица,

али не могу да Вам кажем да је 177 одред радио то и то, јер не знам. Али то је њихов задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је могло да буде њихов задатак.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И још да Вас питам говорили сте малопре о томе како су требали да се врше увиђаји и тако даље. Интересује ме ко је вршио увиђај на подручју неког села где се налазила нека војна јединица и где је било под контролом неке војне јединице, војни органи или полиција?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Значи, у ситуацијама када је у зони одговорности неке јединице десио се злочин, десило се нешто што није по Женевској конвенцији, онда безбедњак, официр безбедности из те јединице тражи помоћ од претпостављене команде да дођу крим.техничари а и обавештава снаге полиције на терену које су у тој зони одговорности да се десило и долази истражни судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи свакако са цивилним истражним судијом вршите, војни органи врше увиђај.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су излазиле судије у то време на увиђаје?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Јесу. Знам због овог судије Бојића јер знам га лично и знам да је неколико пута тражио заштиту да би изашао у одређене реоне да би могао да изврши увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А за те неке неправилности то сте рекли и за неке недопуштене појаве у јединици да ли је бринуо командант или само тај безбедњак?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не, не, командант је морао да буде обавештен. Он је морао да зна да се десило у његовој зони одговорности то и то. Значи повреда Женевске конвенције, пљачка, паљевина, убиства и тако даље, прекорачење овлашћења према заробљеницима, према рањеницима и тако даље. Значи, безбедњак је предузимао мере да војно-безбедносни органи са својим могућностима дођу и утврде ко је то урадио и позивани су и истражне судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Видећемо још неке три ове географске карте, молим вас режија преко документ-камере.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, само да се надовежем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже војни безбедњак и позивани су истражне судије, шта ако су учесници догађаја војна лица, припадници јединице?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Без обзира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко ради? Ко их процесуира?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Без обзира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира он каже цивилни истражни судија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи истражни судија.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Али истражни судија је зван у свим случајевима који је био одговоран за ту територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да погледате ово смо такође добили сада.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Могу ли да одговорим на ово питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, можете. Које је било питање? Само морате да нам кажете и питање јер нисмо чули.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта ће нам онда војни суд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С микрофоном. Значи, пита тужилац шта је онда радио војни суд?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Од тренутка кад је објављена општа ратна опасност, извршена мобилизација. Значи и цивилни и војни судови су били у истој равни, значи они који су ближи регулисали су стање на терену. Најближи војни суд је био у Нишу. Значи јако далеко да би могао да шаље своје припаднике и да ради. У Пећи, Ђаковици, Призрену, истражни судије цивилни су били овлашћени да излазе на терен и да изврше сваку врсту истраге за коју то траже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ова друга оперативна екипа техничари и остали оперативци они су из војске или из цивила?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ако војска има своје, онда раде војни, ако нема своје, онда ангажује, истражни судија ангажује цивилне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Погледајте ове карте, то смо добили такође од ВБА. Ово је Ваша 125 јел тако?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је каже како су биле распоређене полиција на том подручју коју је држала 125. Ако ту нешто видите, мислим ако Вам није ситно сувише.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не, видим да одређене реоне и неке јединице мада не могу да прочитам шта је то али не знам чија је ова карта она би морала горе да има заглавље, горе пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо, има горе заглавље него Вам нисмо, ево преглед распоред јединица МУП-а.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да, то је МУП послао 125.бригади да би могли да координирамо активности са њима по овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По томе?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: По овоме горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи ова једна карта. То је она која је уведена.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Молим вас може ли да се врати ова карта да видим ко је потписао то, јер у доњем десном углу треба да буде аутор карте, ову карту онда може да напише било ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не нико, нема потписа, нама је то стигло из ВБА.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Знате како госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И потписан је пропратни акт, тако да.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: По прописима, значи горе лево мора да буде наслов карте ко је издао и чему служи и коме је намењена, а доле десно мора да буде аутор карте, значи тај и тај из те и те јединице је аутор карте, потписао и печат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сад као овај доказ односно који је уведен као прилог број 2 такође карта ове зоне одговорности, видите овде да ли добро ту можете да видите?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Горе лево ово је коректно 1:100000 то је карта која се даје јединицама ранга бригаде, писано је 125, могу ли да видим доњи десни угао? Ово може да напише било ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро тако је та копија вероватно.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ово је начелна карта која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је део неке веће карте како ја разумем.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је део веће карте која ја нама послата само за то подручје јер нас је то занимало.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Опростите што Вам упадам у реч, неко је ову карту требао да овери и да каже да да њену легенду. Значи, то је карта ситуације Приштинског корпуса на дан тај и тај, тог и тог и траје до тог и тог дана, извод је начињен тог дела, потпис, печат онога кој је направио извод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад погледајте ову која носи, која се налази у овом делу прилог број 3, која је мало крупнија и ту ћете нам рећи да ли ту видите Јабланицу и да ли је то та Јабланица о којој сте Ви причали или је нека друга Јабланица у питању?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ово је госпођо једна начелна карта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на тој начелној ми само кажите ова горе Јабланица или ова доле.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Е сад, у доњем десном углу би требало да буде Јабланица, ја сад не видим ово је ситан размер, не видим ове, значи уз Дечанску Бистрицу на неких 15-18 километара од, Добри До, Клина, овде Дреновац. Не, сад се добро види али Јабланице на овом делу нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ту овај неки Петрич па Јабланица, тако ја видим, изнад тога, ево је ли сад има ту, је ли то та Јабланица. Чекајте само да се изоштри. Ништа да видимо ово.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја видим код Петрич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да вам обележим оловком. Ево ставили смо.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Доста је мутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите ту? Ево.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Е сад се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите сад ово, ту смо цртицу ставили? Покажите. Је ли то та Јабланица?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То је на Пећкој Бистрици то није та Јабланица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није та. Ајде онда, а ова горе?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Значи мора, горе лево у левом углу је Јабланица која је на путу према Савиним водама, то је друга Јабланица, значи није ни та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни та.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ни једна, ни друга. Ни овде се не види, још мора да се подигне карта Крушево, Јагода, према Дечанима овде је све пећки део, дечански део нам треба, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што овде вероватно немамо.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Од другу страну, подигните карту у доњем делу карте треба да буде Дечане и тај део, још мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, ми немамо даље, значи то је то.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Овде се не види, ово је други део према уз главну комуникацију према Клини, овде се не види то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту се не види на тој, то су били ти напади по дубини је ли тако, што кажете?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је сада режија враћа слику суднице. Да ли још неко има нешто да пита сведока? Не. Изволите господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац првооптуженог Миладиновић Топлице. Господине Јанковићу, помињали сте овде наоружање, ја сам вас у оном првом делу испитивања питао ко може којој јединици или регрутном саставу или резервном саставу да дели наоружање, која организациона јединица? Да ли то може да буде командир одреда, односно командант одреда или неко други?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: За све јединице ранга одреда, батаљона у одређеним магацинима постоји стокови са оружјем. По наређењу команданта бригаде, команданта војно-територијалне бригаде

који добије командант одреда он изузима одређену количину оружја па је прописано по формацији колико аутоматских пушака, колико пиштоља, колико пушкомитраљеза и по борбеном разброју, а то значи сваки вод има одређени број аутоматичара, снајпериста, митраљезаца и осталих. По том борбеном разброју он дели оружје, значи не произвољно. Човек је нишанција на пушкомитраљезу добија пушкомитраљез итд. Значи мора да добије овлашћење и одобрење да изузме оружје да би га поделио, то није тајна радња.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Резервни састав територијалног.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Резервни територијални састав у мирнодопским условима где је њихово наоружање? Да ли су они задужени неким наоружањем и где се оно налази?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: У магацинима у миру изузетно ако прети непосредна ратна опасност на неколико дана пре тога врши се по наређењу претпостављене команде значи формирање јединица и подела оружја.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сваки резервиста поседује одређени докуменат у облику картона или нешто слично у коме се води евиденција задужене опреме и евентуално број ознака и врста наоружања?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Свакако, свакако, он добија ЛПЗ картон где дужи опрему и још један картон где дужи наоружање, потписује тај акт један, један акт остаје у јединици, а један акт иде њему. Значи то је доказ да је он задужио опрему, наоружање из одређеног састава.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је вама могућа ситуација да официр ранга команданта одреда изнесе на капију неколико сандука наоружања и подели?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: То је немогуће.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Кажите ми што се тиче ових увиђаја, чули сте мало час сва ова питања и ви сте на њих одговорили, имајући у виду један део исказа јучерашњег сведока господина Влаховића, ја вас питам следеће, да ли сте чули или имали ситуацију да су истражни судија, тужилац обавештени о одређеном догађају, позвани на увиђај а да о томе нема никаквог трага било да су изашли, било да нису изашли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради се о полицији, одбија се. Не можете одговорити, ради се о полицији, немојте одговорити, човек је војник.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, судија, ја кажем да ли је чуо пошто је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја кажем одбија се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, да ли сте ви у вашој зони одговорности имали увиђаје истражног судије, тужиоца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, одговорио је, мало пре смо га питали за увиђаје и рекао је цивилни суд и истражни и тужилац.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, јуче је сведок нама, пред нама говорио неке ствари које нису истина. Ја морам да предочим то овом сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Због тога што хоћемо то да проверимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ама човек је био на фронту, ратовао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Без обзира и тамо се дешавају увиђаји судија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Човек је био у тенку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био у тенку, да, ратовао човек.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја бих молио тужиоче да ипак уозбиљите ситуацију, много је озбиљнија него што ви то представљате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па мени је одговорио на такво питање да је био у тенку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте истражног судију мало час по имену, можете ли да нам кажете како се звао?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Бојић, презиме му је Бојић.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Он је био судија ког суда?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Цивилног суда у Пећи, он је.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Општинског, Окружног?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим Окружног.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Окружног суда у Пећи?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим Окружног, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се са њим сретали приватно, је ли, или службено?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Знао сам га и приватно и службено.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Реците ми да ли сте познавали Веска Чађеновића или Веселина Чађеновића?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је он у време рата био истражни судија или пре рата?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја стварно не знам његову функцију, ја мислим да је он био председник суда, неког од тих судова, високу функцију има али не знам тачно чиме се бавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте више одговарати, да чујем тај распоред тамо у суду. Има ли још неко питања? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једно питање имам. На питање браниоца како се наоружавају територијалци, односно они који су у територијалној одбрани па је он одговорио, сад мене интересује како се то извршава када су у питању добровољци који дођу почетком рата да се јаве у службу, како се они наоружавају? Је ли мора у тим ситуацијама да постоји цела та процедура одобрење итд, итд?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Ја стварно нисам имао такву ситуацију да, могу само да причам теоретски шта би требало да се уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте теоретски молим вас.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Али нисам имао то и не могу да одговорим прецизно да сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли могло у ратним условима да се обавља све онако по пропису?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Могло је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могло је све да се обавља по пропису?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Добар део обавеза могло је да се уради како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар део, није било тако неких хитних ситуација које су захтевале одступање?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Не сећам се да је било таквих ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто? Не. Имате ли ви још нешто да додате? Ви долазите из Батајнице, јел тако?

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да немате трошкове, осим за долазак до суда. Сада можете да идете, то је за сада, можда вас позовемо накнадно, не знамо. Довиђења.

СВЕДОК МИЛИЧКО ЈАНКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу изволите.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја сем овог што сам на почетку хтео, то јест хтео сам да упознам веће и вас као председника већа да оптужени Видоје Корићанин жели да промени боравиште из Краљева у Крагујевац из разлога што му је жена запослена у Крагујевцу и да би дете могло да иде у обданиште мора променити боравиште, па сам вас хтео с тим упознати у односу на меру коју има обавезног јављања према полицијској управи везано за боравиште коју сте ви изrekli. То је што се тиче тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он ради сада или не?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где ради у Краљеву?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Па ради у Министарству унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Краљеву?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краљеву, Крагујевцу.

ОПТ.ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: У Краљеву је седиште а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Физички.

ОПТ.ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Имамо службени превоз из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи да би он требао да се јавља Крагујевцу?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Могу и у Краљеву судија ако треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, променићемо, можемо да оставимо промену пребивалишта, али да оставимо јављање исто у Краљево када већ тамо иде.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Да, да, али да вас упознамо само са тим, мислим више он из страха него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тражите одлуку такву?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даћете нам онда адресу?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Хоћу, хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли припремили адресу, да ли знате напамет?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Доставићу накнадно сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да можемо да одлучимо све то док смо у заседању, сутра је тај. Значи не сада, може сутра, припремиће адресу.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Па сутра ћемо доставити, сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може, добро.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: То је што се тиче овог техничког детаља везано за меру која је изречена мом брањенику. Друга ствар предлог који сам јуче изнео да се изузме из списка као доказ информација од стране начелника секретаријата унутрашњих послова у Пећи према штабу, сада проширујем предлог да се комплетан спис изузме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који спис?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Тај део списка који се налази везано за ове информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Из ког разлога, осим тога што не постоји деловодни број на оних 12 страница који чине једну информацију ми немамо ни књигу где су заведене ове информације, па из тог разлога одбрана сумња у веродостојност тог деловодног броја, ако један документ нема деловодни број а други има, онда морамо да имамо доказ да је то заведено. Други предлог одбране је да се карте које су сада изведене као доказ такође изузму из списка предмета а све на основу тога што нам је високи официр Војске Југославије у пензији објаснио значење ове карте, па према томе мислимо да оне сада више ништа не претстављају јер не знамо порекло и не знамо сврху ове карте које су. Ето толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада господин Мршовић. Да видим како ћемо да решимо проблем за оптуженог Цветковића. Изволите.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Није то сада била моја намера, ја сам само хтео обзиром да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све једно бих вас ја прозвала.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Добро, па обзиром да је јуче настала пометња око ових доказа који су достављени од стране Фонда за хуманитарно право, то је био мој предлог, да појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема везе.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Али без обзира на то, само обзиром да је видим овај документ од 01.фебруара 20011. а овде је поштована колегеница Славица Јовановић, па моје питање је само, јер је прошло скоро више од десет месеци, а у фази смо поступка у који јесмо, да ли су ово све изјаве које ћемо ми добити, или постоје још неке изјаве које ми не смемо да добијемо или не можемо да добијемо из неког разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, оно што Фонд има ја сам схватила да су послали а онда ћемо видети на који ви то желите да користите. Оно што мене сада интересује господине Мршовићу.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Мислим да је јако битно а да се преко неких, уколико ми дозволите, заиста нећу да вас оптерећујем, да се преко неких ствари и доказа па које чак и сведоци тужилаштва изјављују, овде смо имали јуче прилику да чујемо и сведока Борислава Влаховића који смо ми браниоци саслушавали још у априлу месецу, а то је да се врше одређене претње сведоцима шта они треба да говоре. Па у том смислу сматрам да је то јако битно, такође ја још немам транскрипт суђења од јуче, међутим ја сам добро чуо да је сведок Влаховић поменуо и пуномоћнике оштећених. Он је помињао неког адвоката из Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта сада хоћете да кажете?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Па ја не знам судија долазимо у једну парадоксалну ситуацију и мени правно неодрживу процесно, да ми овде имамо сведока тужилаштва који нама прича такве ствари, да нам се читава оптужница базира на изјавама сведока, да ми не знамо како су те изјаве уопште настале, да добијамо овако све доказе на кашичицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мршовићу немојте трчати пред руду, то јест сачекајте, ако има још нечег у Фонду за хуманитарно. Седите молим вас. Ако има још нечег у Фонду за хуманитарно право они ће свакако, јер им је наложено на ваше тражење доставити све што имају. Када буду дошли сведоци можете да их испитате да ли је било претњи и осталог, а што се тиче господина Цветковића и вас, договорите се када господин Цветковић тражи да иде на помен својој сестри, договорите се у погледу термина за који термин то тражите односно за који месец. Знате, не можете тражити различито од онога што тражи оптужени, односно његова ћерка. Господине Цветковићу молим вас, значи када негде имате такве потребе да идете као што је помен поводом смрти или полугодишњи помен вашој сестри, напишите који су то дани, немојте да пише значи ваша ћерка или неко и напишите путујем тада и тада на такву и такву породичну обавезу да бисмо могли о томе, иначе овде се ствара потпуно, онда ваша ћерка пише и тражи што је потпуно немогуће, онда пише ваш бранилац, омаши месец и тако. Значи напишите лепо, нормално када идете на преглед, сви прегледи се заказују снимање и остало унапред, напишите ја тог итог дана имам заказан преглед код тог и тог лекара, свакако да вас у овој земљи не примају тако са улице, него морате да закажете та снимања и те прегледе, напишите када имате, да бисмо могли благовремено да интервенишемо. Значи то је то, сведоке ћете господине Мршовићу испитати када буду дошли да ли је било претњи или примедби, ово је сада реторика. Господине Поповићу, изволите. Ништа вас не чујем, морате да дођете.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам, али личну карту коју сте ми обећали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вас нису сликали?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ево три месеца колико ја знам нико. Па бих се захвалио овој држави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се захваљујете.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, хоћу да се захвалим госпођо јер породица моја живи ко најгоре нешто што се може десити, ако је потребно овој држави да мене осуди нека је срећно и не стидим се

ничега, али зашто уништавате моју породицу, то ве питам, ово правосуђе и ову државу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Поповићу, чекајте да видим, вратите се овде да ми кажете за наочаре, јесте ли ишли на преглед за наочаре?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Био сам на преглед, завршено је, то је ОК, мислим то свака част, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вас нису водили на сликање, ја сам имала неку тамо, писала сам неку наредбу да вам заправо, да вас одведу, тачно знам и неки дан, не знам више кад, и ајде позваћу управника одмах сутра ујутру да видимо шта је.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја не кажем да је то до вас госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није то вероватно ни до управника, него до полиције која је то требала да дође и да одради. Ајде видећемо сутра одмах ујутру шта може да се уради са тим.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Функционисање тога, не чудим се ја више ничему, баш ничему се не чудим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра ћемо то да видимо како може да се реши.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Уништи Србина док још има којег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И господин Сокић.

ОПТ.СОКИЋ АБДУЛАХ: Добро вече. Извините судинице ово се не ради у вези случаја, ја бих приватно у вези својег лијечења. Ја сам повриједио ногу, прије осам месеци у централном затвору, био сам на снимању, у ствари кољено. Нисам добио никакве резултате, па сам синоћ повриједио ногу кад сам ишо у собу одавде, и био сам јутрос код доктора она ми је рекла да не постоји лијек за моју ногу. Зашто ми није тад рекла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам није рекла?

ОПТ.СОКИЋ АБДУЛАХ: Да не постоји лијек, зашто ми тад није рекла, прије осам мјесеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не постоји лек за вашу ногу?

ОПТ.СОКИЋ АБДУЛАХ: Па не постоји, тако ми је она рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Ајде овако да видим, сутра исто да телефонирам, да видим, која докторка вам је била, она тамо што је у ЦЗ-у.

ОПТ.СОКИЋ АБДУЛАХ: Једна црна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ.СОКИЋ АБДУЛАХ: Црна, крупна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црна нека, крупна, добро, ајде наћи ћемо је сутра па да видимо да ли можда треба да идете на неке додатне прегледе, тражићемо извештај.

Тражити од Окружног затвора извештај о повреди оптуженог Сокић Абдулаха од 21.02.2011.године и од.

ОПТ.СОКИЋ АБДУЛАХ: Од прије осам мјесеци сам имао повреду прву.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је она прва повреда када сте лишени слободе, одмах или касније?

ОПТ.СОКИЋ АБДУЛАХ: Да, кад сам лишен слободе, на шетњи сам се повриједио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И од тренутка када је лишен слободе када је био на првом прегледу па ће након тога да се одлучи да ли ће се тражити додатни преглед.

Добро, јел то то?

ОПТ.СОКИЋ АБДУЛАХ: То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо сутра да то стигне. Тражите да то доставе факсом пре сутрашњег претреса.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Ја бих само инсистирао дакле, ако икако можете дати наредбу да се ти додатни прегледи одмах ураде, јер знајући како се ради у КПД болници да се често права притвореника не поштују само бих молио да будете мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам прво да тражим извештај а могу ја да наредим, ако они неће да одведу, ако доктор њихов каже да не може да се води, мислим ми можемо да наређујемо колико хоћемо.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро судија, али опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И господин ко се јавио, Перовић?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја сам заборавио само у односу на јучерашњи предлог јер ту је дошло мало до неразумевања одбране везано за ове списе од стране Фонда за хуманитарно право, ја сам предложио да се то изузме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада не предлагете?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А сад одустајем, ево одустајем од предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. И господин Кастратовић нешто и Радивојевић, јесте ли се договорили или морате посебно? Нисте се договорили. Изволите.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па ја сам то предлог, молбу или како већ да назовем у вези слика само да се изузме из предмета слике које нису моје које су од мог брата од. Јер не знам шта ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Јер не знам шта ће слике из '91. и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Налаже се заменику тужиоца за ратне злочине да прегледа фотографије које се налазе у списима предмета и означи оне које ће предлагати да се изведу као доказ у овом поступку.

Одмах сам вам то усвојила, то сам већ мислила да наложим и овако.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: И једну исправку ако могу да дам, кад сам давао изјаве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па вратите му одмах фотографије, ја сам сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Једну исправку исто у вези слика, оне слике од '99., снимљене су не почетком марта, већ крајем маја или почетком јуна, не знам тачан датум али сазнаћемо јер са рођендана су слике па ћемо питат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте и рекли да су са неког рођендана.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, слике ће да погледа тужилац, погледаћемо и ми знате, разјаснићемо то где је ваш брат и ово, јер вас неки и мешају овде, то смо чули, неки сведоци, можда ћемо неку слику од вашег брата и да задржимо.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па добро није проблем, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо ко је ко и тако, видећемо, да погледам још.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да их тужилац не употреби можда за нешто друго, ко зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само може као доказ, добро. Погледаће тужилац слике погледаћемо и ми.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Јер шта узима као доказе. Па, не знам, гледам како моје слике употребљавате па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Обзиром на сагласност тужиоца ја бих предложио да одмах донесете одлуку да се врате те фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам и ја да их прегледам, тужилац мора да их прегледа.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Извините тужиоче, ви сте рекли ово што сам ја рекао. Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И суд ће можда неке по службеној дужности знате.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Добро, по службеној дужности. Судија, обзиром на ово што смо имали ова два, три дана, и имајући у виду мој поднесак од 28.08.2010.године, са одређеним предлозима, и имајући у виду све што сте извели као доказе до сада, прво тужилац је написао у оптужници да је господин Хисвукај сведок препознао мог клијента, то није тачно, можемо да провјеримо кроз списе, да, до сада ни један материјални доказ не постоји у односу на мог клијента, у односу на читав овај предмет, ми имамо предмет који је водио Међународни суд на Косову, под ознаком ХПQ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сте нам доставили јел тако?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да и оно што је тужилаштво одузело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Нисмо читав спис добили, ја сам то тражио да се прибави, то је тужилац могао да донесе пошто он са њима одлично сарађује, ја код вас инсистирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се, међународна сарадња.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија дозволите прошли пут је рекао да иде он нормално доле, и да је био у Ћушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али пустите сад тужиоца.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја хоћу једну ствар, ја вас молим судија да веће у току, пошто нећемо вјероватно имати четвртак и петак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо, нећемо.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да одлучите о притвору против мог клијента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро али то ћемо све сутра, значи имамо још и сутра претрес са три ова сведока. Дајете нам времена да разговарамо о томе.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Због тога на време предлажем ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле сутра су Радосава Минић, Радослава Церовић и Антић Душан.

**Главни претрес ће се наставити 23.02.2011.године у 14.30
часова у судници број 2.**

Довршено у 18.18 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА